HOTĂRÂREA TRIBUNALULUI (Camera a cincea)

20 septembrie 2019*

„REACH – Evaluarea substanțelor – Benpat – Persistență – Decizie a ECHA prin care se solicită informații suplimentare – Articolul 51 alineatul (6) din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 – Contestație formulată în fața camerei de recurs – Misiunea camerei de recurs – Procedură în contradictoriu – Natura controlului – Intensitatea controlului – Competențele camerei de recurs – Articolul 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006 – Atribuirea competențelor agențiilor Uniunii – Principiul atribuirii – Principiul subsidiarității – Proporționalitate – Obligația de motivare”

În cauza T-755/17,

Republica Federală Germania, reprezentată inițial de T. Henze și de D. Klebs și ulterior de D. Klebs, în calitate de agenți,

reclamantă,

împotriva

Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA), reprezentată inițial de M. Heikkilä, de W. Broere și de C. Jacquet și ulterior de W. Broere, de C. Jacquet și de L. Bolzonello, în calitate de agenți,

pârâtă,

susținută de

Comisia Europeană, reprezentată de M. Konstantinidis, de R. Lindenthal și de M. Noll-Ehlers, în calitate de agenți,

și de

Envigo Consulting Ltd, cu sediul în Huntingdon (Regatul Unit),

Djchem Chemicals Poland S.A., cu sediul în Wołomin (Polonia),

reprezentate de R. Cana, de É. Mullier și de H. Widemann, avocați,

intervenientе,

având ca obiect o cerere întemeiată pe articolul 263 TFUE, prin care se solicită anularea în parte a deciziei A-026-2015 a camerei de recurs a ECHA din 8 septembrie 2017, în măsura în care aceasta a anulat în parte decizia ECHA din 1 octombrie 2015 prin care se impune realizarea unor teste suplimentare privind substanța benpat (CAS 68953-84-4),

* Limba de procedură: germana.

TRIBUNALUL (Camera a cincea),

compus din domnul D. Gratsias, președinte, doamna I. Labucka și domnul A. Dittrich (raportor), judecători,

grefier: domnul E. Coulon,

pronunță prezenta

Hotărâre

I. Istoricul litigiului și decizia atacată

1 Benpat (CAS 68953-84-4) este o substanță multicomponentă care este compusă din trei substanțe chimice foarte asemănătoare. El este utilizat ca stabilizator în produse industriale și de consum compuse din cauciuc, precum pneurile și țevile. Benpat întârzie alterarea proprietăților fizice și a aspectului produselor pe bază de cauciuc cauzată de lumină și de oxigenul atmosferic.

2 Societățile intervenientе, Envigo Consulting Ltd și Djchem Chemicals Poland S.A., fac parte dintr-un consorțiu care, în anul 2010, a înregistrat benpat la Agenția Europeană pentru Produse Chimice (ECHA), pentru un tonaj cuprins între 1 000 și 10 000 de tone pe an.

3 În anul 2013, benpat a fost inclus în planul de acțiune comunitar flexibil pentru evaluare în sensul articolului 44 din Regulamentul (CE) nr. 1907/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 18 decembrie 2006 privind înregistrarea, evaluarea, autorizarea și restricționarea substanțelor chimice (REACH), de înființare a Agenției Europene pentru Produse Chimice, de modificare a Directivei 1999/45/CE și de abrogare a Regulamentului (CEE) nr. 793/93 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 1488/94 al Comisiei, precum și a Directivei 76/769/CEE a Consiliului și a Directivelor 91/155/CEE, 93/67/CEE, 93/105/CE și 2000/21/CE ale Comisiei (JO 2006, L 396, p. 1, Ediție specială, 13/vol. 60, p. 3, rectificare în JO 2009, L 36, p. 84), având în vedere motivele de îngrijorare referitoare la proprietățile sale persistente, bioacumulative și toxice și având în vedere utilizarea sa larg răspândită, în special printre consumatori.

4 În temeiul articolului 45 din Regulamentul nr. 1907/2006, autoritatea competentă a Republicii Federale Germania (denumită în continuare „autoritatea desemnată”) a fost desemnată pentru a efectua evaluarea benpat.

5 În conformitate cu articolul 46 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, autoritatea desemnată a elaborat un proiect de decizie care prevede cereri de informații suplimentare cu privire la benpat. Acest proiect a fost transmis ECHA la 20 iunie 2014.

6 La 28 august 2014, în temeiul articolului 50 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, proiectul de decizie a fost notificat solicitanților înregistrării, printre care și societățile intervenientе.

7 La 6 octombrie 2014, solicitanții înregistrării și-au prezentat observațiile cu privire la proiectul de decizie.

8 Autoritatea desemnată a ținut seama de aceste observații și a notificat un proiect de decizie revizuit autorităților competente ale celorlalte state membre și ECHA la 5 martie 2015.

9 Trei autorități competente ale altor state membre și ECHA au prezentat propuneri de modificare, în temeiul articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în temeiul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat.

10 Autoritatea desemnată a examinat aceste propuneri și a modificat proiectul de decizie. La 20 aprilie 2015, proiectul de decizie revizuit a fost trimis Comitetului statelor membre.

11 La 8 mai 2015, solicitanții înregistrării au fost ascultați cu privire la propunerile statelor membre.

12 În cadrul ședinței care a avut loc între 8 și 11 iunie 2015, Comitetul statelor membre a ajuns la un acord unanim în sensul articolului 51 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în temeiul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, în privința unei propuneri de decizie revizuite.

13 La 1 octombrie 2015, în temeiul articolului 51 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, ECHA a adoptat o decizie în urma evaluării benpat (denumită în continuare „decizia ECHA”).

14 Prin decizia sa, ECHA a cerut solicitanților înregistrării să prezinte, printre altele, următoarele informații:

– un test de simulare a degradării finale în apele de suprafață (metoda de testare: mineralizarea aerobă în apele de suprafață – test de simulare a biodegradării, UE C.25/OCDE 309, denumită în continuare „metoda nr. 309”), astfel cum se specifică la punctul III.3 din decizia menționată, utilizând componentul R-898 în loc de benpat;

– în ipoteza în care testul efectuat potrivit metodei nr. 309 nu ar permite să se stabilească dacă benpat era persistent sau foarte persistent în conformitate cu punctele 1.1.1 și 1.2.1 din Regulamentul nr. 1907/2006, un test suplimentar de simulare a biodegradării în sedimente (metoda de testare: transformarea aerobă și anaerobă în sistemele de sedimente acvatice, UE C.24/OCDE 308, denumită în continuare „metoda nr. 308”), astfel cum se specifică la punctul III.4 din această decizie, utilizând componentul R-898 în loc de benpat.

15 În decizia ECHA, data limită pentru furnizarea informațiilor solicitate a fost stabilită la 8 aprilie 2018.

16 La 23 decembrie 2015, societățile intervenient au formulat o contestație împotriva deciziei ECHA în fața Camerei de recurs a acestei agenții, în temeiul articolului 51 alineatul (8) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, precum și cu articolul 91 alineatul (1) din acest regulament.

17 În conformitate cu articolul 91 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, contestația formulată împotriva deciziei ECHA a avut efect suspensiv.

18 La 8 martie 2016, ECHA a depus memoriul în apărare în fața camerei de recurs.

19 La 13 aprilie 2016, a fost admisă cererea de intervenție în susținerea concluziilor ECHA formulată în fața camerei de recurs de către autoritatea desemnată.

20 La 2 iunie 2016, societățile intervenient au transmis camerei de recurs memoriul în replică. La 8 iulie 2016, ECHA a formulat observații cu privire la acest memoriu.

21 La 20 iunie 2016, autoritatea desemnată a depus memoriul în intervenție la camera de recurs. La 31 octombrie 2016, ECHA și societățile intervenient și-au prezentat observațiile cu privire la acest memoriu.

22 La 27 aprilie 2017, s-a organizat o ședință în fața camerei de recurs.

23 În fața camerei de recurs, societățile intervenient au solicitat, printre altele, ca această cameră să anuleze decizia ECHA în măsura în care solicita realizarea unui test efectuat în conformitate cu metoda nr. 309 și a unui test efectuat în conformitate cu metoda nr. 308 și în măsura în care, în expunerea de motive a acesteia, s-a constatat că benpat este bioacumulativ în conformitate cu anexa XIII la Regulamentul nr. 1907/2006.

24 La rândul său, ECHA, susținută de autoritatea desemnată, a solicitat respingerea contestației formulate în fața camerei de recurs.

25 La 8 septembrie 2017, camera de recurs a adoptat decizia A-026-2015 (denumită în continuare „decizia atacată"). Prin această decizie, camera de recurs:

– a anulat decizia ECHA în măsura în care aceasta solicita solicitanților înregistrării:

  – să identifice, în cadrul testului efectuat în conformitate cu metoda nr. 309, metaboliții benpatului;

  – să realizeze testul efectuat în conformitate cu metoda nr. 308;

– a decis că afirmația privind bioacumularea, care figurează în motivele acestei din urmă decizii, trebuia eliminată;

– a respins în rest contestația formulată în fața sa; și

– a stabilit la 15 martie 2020 termenul pentru prezentarea informațiilor restante care rezultă din testul efectuat potrivit metodei nr. 309 pe care îl impune aceeași decizie.

II. Procedura în fața Tribunalului și concluziile părților

26 Prin cererea introductivă depusă la grefa Tribunalului la 20 noiembrie 2017, Republica Federală Germania a introdus prezenta acțiune.

27 La 8 martie 2018, ECHA a depus memoriul în apărare.

28 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 21 martie 2018, Comisia Europeană a formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor ECHA. Prin decizia președintelui camerei din 23 aprilie 2018, a fost admisă cererea de intervenție.

29 Prin actul depus la grefa Tribunalului la 21 martie 2018, societățile intervenient au formulat o cerere de intervenție în prezenta procedură în susținerea concluziilor ECHA. Prin ordonanța președintelui camerei din 7 mai 2018, au fost admise cererile de intervenție.

30 La 24 aprilie 2018, Republica Federală Germania a depus replica.

31 La 18 iunie 2018, ECHA a depus duplica.

32 La 9 iulie 2018, Comisia a depus memoriul în intervenție. La 10 iulie 2018, societățile intervenient au depus memoriul în intervenție. La 31 octombrie 2018, Republica Federală Germania și ECHA și-au prezentat observațiile cu privire la aceste memorii în intervenție.

33 În lipsa unei cereri de organizare a unei ședințe de audiere a pledoariilor formulate de părțile principale în termenul de trei săptămâni de la notificarea către părți a închiderii fazei scrise a procedurii, întrucât s-a considerat suficient de lămurit de înscrisurile și mijloacele materiale de probă de la dosarul cauzei, Tribunalul (Camera a cincea) a decis, în temeiul articolului 106 alineatul (3) din Regulamentul de procedură, să se pronunțe fără parcurgerea fazei orale a procedurii.

34 Republica Federală Germania solicită Tribunalului:

– anularea deciziei atacate, în măsura în care camera de recurs:

  – a anulat în parte decizia ECHA; și

  – a decis că afirmația privind bioacumularea trebuie eliminată din motivele acestei din urmă decizii;

– obligarea ECHA la plata cheltuielilor de judecată.

35 ECHA, Comisia, precum și societățile intervenientе solicită Tribunalului:

– respingerea acțiunii;

– obligarea Republicii Federale Germania la plata cheltuielilor de judecată.

III. În drept

36 În susținerea acțiunii, Republica Federală Germania invocă șase motive. Primul motiv este întemeiat pe faptul că, examinând motive privind chestiuni de fond referitoare la evaluarea benpatului, camera de recurs a acționat în afara sferei sale de competență. În cadrul celui de al doilea motiv, acest stat membru arată că, procedând astfel, camera menționată nu a respectat jurisprudența (Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate, 9/56, EU:C:1958:7, și Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate, 10/56, EU:C:1958:8). Prin intermediul celui de al treilea motiv, acesta susține că, din moment ce dreptul Uniunii Europene nu conține un temei juridic care să permită acestei camere să efectueze o astfel de examinare, aceasta din urmă a încălcat drepturile statelor membre instituționalizate prin puterea lor de decizie în cadrul Comitetului statelor membre al ECHA și, prin urmare, a încălcat principiul subsidiarității și principiul atribuirii. Al patrulea motiv este întemeiat pe o încălcare a dispozițiilor Regulamentului nr. 1907/2006 și este structurat în două aspecte. Primul urmărește să demonstreze că nu era de competența camerei de recurs să examineze motivele contestației formulate în fața sa privind aprecieri de fond referitoare la evaluarea benpatului, iar al doilea urmărește să demonstreze că, în cadrul examinării motivelor privind aprecieri de fond referitoare la evaluarea benpatului, camera de recurs a săvârșit erori. În cadrul celui de al cincilea motiv, Republica Federală Germania susține că aceeași cameră a încălcat obligația de motivare întrucât nu și-a stabilit pretinsa competență de control. În cadrul celui de al șaselea motiv, aceasta susține că aprecierile camerei în discuție sunt eronate.

37 Într-o primă etapă, trebuie să se examineze primele trei motive, precum și primul aspect al celui de al patrulea motiv, care urmăresc să demonstreze că nu era de competența camerei de recurs să examineze motivele contestației formulate în fața sa privind aprecieri de fond referitoare la evaluarea benpat.

38 Într-o a doua etapă, va fi examinat al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea de către camera de recurs a obligației de motivare, întrucât nu și-a stabilit competența de control.

39 Într-o a treia etapă, vor fi examinate al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și al șaselea motiv, prin care Republica Federală Germania susține că, în cadrul examinării motivelor privind aprecieri de fond referitoare la evaluarea benpat, camera de recurs a săvârșit erori.

A. Cu privire la primele trei motive, precum și la primul aspect al celui de al patrulea motiv, care urmăresc să demonstreze că nu era de competența camerei de recurs să examineze motivele contestației formulate în fața sa privind aprecieri de fond referitoare la evaluarea benpat

40 În cadrul primelor trei motive și al primului aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania susține că această cameră de recurs ar fi trebuit să respingă contestația formulată în fața sa ca inadmisibilă în măsura în care societățile intervenient au invocat motive vizând controlul deciziei ECHA, întrucât aceasta din urmă conținea aprecieri de fond referitoare la evaluarea benpat. În opinia sa, camera respectivă nu era competentă să se pronunțe cu privire la astfel de motive, ci numai să controleze existența unor erori formale care afectează decizia menționată.

41 ECHA, Comisia și societățile interveniente contestă aceste argumente. Ele susțin că este de competența camerei de recurs să examineze motivele contestației formulate în fața sa care vizează contestarea temeiniciei unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe. Această examinare nu ar constitui totuși o nouă evaluare a substanței în cauză.

42 Într-o primă etapă, trebuie să se examineze argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe rolul Comitetului statelor membre, al ECHA și, respectiv, al camerei de recurs. Într-o a doua etapă, vor fi examinate celelalte argumente invocate de Republica Federală Germania.

1. Cu privire la argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe rolul Comitetului statelor membre, al ECHA și, respectiv, al camerei de recurs

43 În cadrul primului motiv și al primului aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania susține că, în conformitate cu articolul 51 alineatul (3) sau (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, astfel cum se aplică *mutatis mutandis* în temeiul articolului 52 alineatul (2) din acest regulament, statele membre sau Comitetul statelor membre sunt cele care sunt competente în ceea ce privește aprecierile de fond cuprinse într-o decizie adoptată în urma evaluării unei substanțe. Procedura de evaluare a substanțelor s-ar caracteriza în special prin rolul important al statelor membre și al comitetului menționat în cadrul ECHA. Statele membre ar exercita competențe proprii în cadrul procedurii decizionale a ECHA. Acest comitet ar fi un adevărat grup de experți. Chiar dacă ar fi vorba despre un organ al ECHA, din punct de vedere funcțional, acesta ar fi totuși independent de această agenție. Statele membre ar desemna în mod direct membrii comitetului în cauză, iar fiecare stat membru ar putea da instrucțiuni membrului pe care l-a desemnat. Același comitet ar servi la implicarea statelor membre la nivelul Uniunii, îmbinând competențele statelor membre și ale Uniunii. Reprezentanți ECHA și ai Comisiei ar putea asista la ședințele comitetului în cauză, dar numai în calitate de observatori. Importanța unui astfel de comitet ar reieși de la articolul 76 alineatul (1) litera (e) din regulamentul menționat. Importanța unui acord colectiv în cadrul acestui comitet ar reieși din considerentul (67) al aceluiași regulament. Prin urmare, un astfel de comitet nu ar trebui considerat un organ de decizie separat de statele membre, capabil să le înlocuiască, ci un instrument menit să favorizeze consensul dintre acestea din urmă.

44 În temeiul articolului 51 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, astfel cum se aplică *mutatis mutandis* în temeiul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, rolul ECHA s-ar limita să asigure coordonarea procedurii, precum și lucrările de pregătire și de monitorizare ale adoptării deciziei și să adopte în mod formal decizia al cărei conținut ar fi stabilit de Comitetul statelor membre. Acest rol s-ar limita la asigurarea respectării normelor procedurale. Agenția menționată ar fi

ținută de consensul statelor membre și nu ar avea nicio marjă decizională în această privință. În lipsa unui acord unanim între statele membre sau în cadrul Comitetului statelor membre, aceasta și-ar pierde orice putere de decizie, iar competența decizională ar fi transferată Comisiei.

45 Potrivit Republicii Federale Germania, rolul special al statelor membre sau al Comitetului statelor membre în cadrul ECHA în procedura de evaluare a substanțelor nu ar trebui să fie eludat în procedura contestației. În cadrul unei contestații împotriva unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe, camera de recurs nu ar avea mai multe competențe decât ECHA. Acestea din urmă ar dispune de competențe paralele. Camera menționată, care ar face parte din această agenție, ar fi de asemenea ținută de consensul statelor membre și ar avea numai competența de a adopta o decizie în conformitate cu consensul la care au ajuns statele membre. Ea nu ar dispune, în cazul deciziilor adoptate în urma evaluării unei substanțe, de o legitimitate autonomă identică sau chiar echivalentă cu cea de care beneficiază ECHA în ansamblul său datorită participării statelor membre la procesul de acord. Ea nu poate ignora un consens între toate statele membre. Prin urmare, ar fi competentă doar să controleze alte aspecte decât aprecierile de fond referitoare la evaluarea unei substanțe, și anume, în special, eventuale încălcări ale normelor de procedură. Ea nu ar fi competentă să adopte o decizie cu privire la temeinicia unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe în cadrul examinării sale cu privire la o contestație împotriva unei astfel de decizii. Această interpretare nu ar fi repusă în discuție de articolul 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006. Această dispoziție ar trebui coroborată cu articolul 51 din regulamentul menționat, care ar prevedea un „dualism” între ECHA și statele membre (în afara sau în cadrul Comitetului statelor membre).

46 Pe de altă parte, Republica Federală Germania arată că, potrivit abordării pe care o susține, ar fi garantată o protecție juridică efectivă. Ar exista o legătură între decizia camerei de recurs și decizia adoptată în urma evaluării unei substanțe. Prin urmare, chiar dacă temeinicia acestei din urmă decizii nu ar putea fi controlată de către camera de recurs, instanța Uniunii ar putea, în cadrul unei acțiuni împotriva unei decizii a camerei de recurs, să controleze motivele care vizează evaluarea menționată, întrucât o decizie a camerei respective prin care se menține o decizie adoptată în urma evaluării unei substanțe ar relua considerațiile acestei din urmă decizii pe fond.

47 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

48 Cu titlu introductiv, trebuie amintit că în temeiul articolului 51 alineatul (8) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în temeiul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat și în temeiul articolului 91 alineatul (1) din acest regulament, deciziile ECHA adoptate în urma evaluării unei substanțe pot fi contestate în fața camerei de recurs.

49 În plus, nici dispozițiile Regulamentului nr. 1907/2006, nici cele ale Regulamentului nr. 771/2008 al Comisiei din 1 august 2008 de stabilire a normelor de organizare și de procedură ale camerei de recurs a ECHA (JO 2008, L 206, p. 5) nu conțin o normă expresă care să prevadă că această cameră nu este competentă să examineze motivele care urmăresc să demonstreze existența unor erori materiale care afectează o decizie a ECHA.

50 Dimpotrivă, având în vedere elementele examinate la punctele 51-63 de mai jos, trebuie să se constate competența camerei de recurs de a examina motivele care urmăresc să demonstreze existența unor erori materiale care afectează o decizie a ECHA.

51 Astfel, în primul rând, trebuie amintit că, în temeiul articolului 89 alineatul (3) primul paragraf a doua teză din Regulamentul nr. 1907/2006, președintele camerei de recurs, ceilalți membri și membrii supleanți ai acesteia sunt numiți pe baza experienței și a competenței lor în domeniul securității substanțelor chimice, al științelor naturale sau al procedurilor de reglementare și judiciare. Pe de altă parte, în temeiul articolului 1 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 771/2008, cel puțin unul dintre membrii camerei menționate trebuie să aibă calificare juridică și cel puțin un membru trebuie să aibă o calificare tehnică în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1238/2007 al Comisiei din

23 octombrie 2007 de stabilire a normelor privind calificările membrilor Comisiei de recurs a ECHA (JO 2007, L 280, p. 10). În temeiul articolului 1 alineatul (2) din acest din urmă regulament, membrii cu calificare tehnică au diplome universitare sau calificare echivalentă, precum și experiență profesională considerabilă în domeniul evaluării hazardurilor, al evaluării expunerii sau al gestionării riscurilor în ceea ce privește sănătatea umană sau riscul pentru mediu, reprezentat de substanțele chimice, sau în domenii conexe. Prin urmare, această cameră dispune de expertiza necesară pentru a efectua ea însăși aprecieri ale unor elemente de ordin științific.

52 Astfel cum reiese, printre altele, din considerentul (3) al Regulamentului nr. 771/2008, expertiza de care dispune camera de recurs urmărește să asigure o evaluare echilibrată a contestațiilor din punct de vedere juridic și tehnic efectuată de camera menționată.

53 În al doilea rând, în măsura în care argumentele Republicii Federale Germania sunt întemeiate pe particularitățile procedurii prevăzute pentru adoptarea deciziilor în urma evaluării unei substanțe, trebuie să se arate că nici Regulamentul nr. 1907/2006, nici Regulamentul nr. 771/2008 nu prevăd norme speciale privind contestațiile împotriva unor astfel de decizii.

54 În al treilea rând, obiectivele urmărite prin posibilitatea de a formula o contestație în fața camerei de recurs împotriva unei decizii a ECHA militează în favoarea unei abordări potrivit căreia camera menționată este competentă să examineze motive care urmăresc să demonstreze existența unor erori materiale care afectează o asemenea decizie.

55 Astfel, pe de o parte, după cum reiese din considerentul (3) al Regulamentului nr. 771/2008, unul dintre obiectivele urmărite prin posibilitatea de a formula o contestație împotriva deciziilor ECHA, printre care cele adoptate în urma evaluării substanțelor, este de a permite destinatarilor unei asemenea decizii să poată solicita controlul acestei decizii nu numai în ceea ce privește aspectele juridice, ci și în ceea ce privește aspectele tehnice. Astfel, în ceea ce privește aspectele tehnice menționate, având în vedere competențele membrilor camerei de recurs, intensitatea controlului efectuat de camera menționată este mai mare decât cea a unui control efectuat de instanța Uniunii.

56 Pe de altă parte, o limitare a competențelor camerei de recurs precum cea avută în vedere de Republica Federală Germania ar avea drept consecință că această cameră nu ar putea să își îndeplinească pe deplin funcția, care este de a limita contenciosul în fața instanței Uniunii, asigurând în același timp un drept la o cale de atac efectivă. În acest context, trebuie de asemenea să se arate că, astfel cum reiese din considerentul (4) al Regulamentului (UE, Euratom) 2019/629 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 aprilie 2019 de modificare a Protocolului nr. 3 privind Statutul Curții de Justiție a Uniunii Europene (JO 2019, L 111, p. 1), introducerea normelor privind admiterea recursurilor formulate în cauze care au beneficiat deja de o dublă examinare este întemeiată pe considerația că, în cauzele privind deciziile Camerei de recurs a ECHA, este posibilă o dublă examinare, și anume, într-o primă fază, de către camera menționată și, într-o a doua fază, de către Tribunal.

57 În al patrulea rând, trebuie să se constate că o abordare potrivit căreia camera de recurs nu este competentă să examineze motivele care urmăresc să demonstreze existența unor erori materiale care afectează o decizie a ECHA nu ar fi de natură să asigure o cale de atac efectivă în sensul articolului 47 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene.

58 În sfârșit, trebuie amintit că, în temeiul articolului 263 al cincilea paragraf TFUE, actele de constituire a organelor, oficiilor și agențiilor Uniunii pot să prevadă condiții și proceduri speciale privind acțiunile formulate de persoanele fizice sau juridice împotriva actelor acestor organe, oficii sau agenții care sunt destinate să producă efecte juridice față de ele. Articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006 prevede că, în cazul în care există un drept la o cale de atac în fața camerei de recurs, instanța Uniunii poate fi sesizată numai cu o acțiune în anulare împotriva deciziei camerei menționate.

59 Prin urmare, o acțiune în anulare împotriva unei decizii a camerei de recurs privește legalitatea unei astfel de decizii.

60 Or, în cadrul unei contestații formulate împotriva unei decizii a ECHA prin care se solicită informații suplimentare în cadrul evaluării substanțelor, camera de recurs se limitează la a examina, în cadrul unei proceduri în contradictoriu, dacă argumentele prezentate în fața sa sunt de natură să demonstreze existența unei erori care afectează decizia menționată (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2019, BASF Grenzach/ECHA, T-125/17, punctele 59-86).

61 Prin urmare, contrar celor susținute de Republica Federală Germania, nu se poate considera că, în măsura în care camera de recurs nu s-a pronunțat cu privire la considerații care figurează în decizia ECHA, aceste considerații fac parte integrantă din decizia camerei menționate și ar putea, prin urmare, să fie controlate în cadrul unei acțiuni împotriva acestei din urmă decizii în fața instanței Uniunii.

62 Rezultă că, dacă ar fi urmată abordarea potrivit căreia camera de recurs nu este competentă să controleze motivele care urmăresc să demonstreze existența unor erori materiale care afectează o decizie a ECHA, astfel de motive nu ar putea fi invocate în mod util în cadrul unei acțiuni împotriva unei decizii a camerei menționate formulate în fața Tribunalului. Astfel, pe de o parte, în fața Tribunalului, nu s-ar putea reproșa în mod valabil acestei camere că nu a examinat motivele pentru examinarea cărora nu era competentă. Pe de altă parte, chiar presupunând că decizia ECHA ar fi afectată de o eroare materială, o astfel de eroare nu ar putea repune în discuție legalitatea deciziei camerei în cauză.

63 În orice caz, chiar presupunând că, astfel cum pretinde Republica Federală Germania, considerațiile care figurează în decizia ECHA și cu privire la care camera de recurs nu s-a pronunțat ar face parte integrantă din decizia camerei menționate, abordarea susținută de acest stat membru ar putea avea drept consecință formularea unor căi de atac inutile înaintea acestei camere. Astfel, după cum reiese din articolul 263 al cincilea paragraf TFUE și din articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, atunci când se poate formula o cale de atac împotriva unei decizii a ECHA în fața camerei de recurs, o acțiune împotriva acestei decizii în fața Tribunalului este inadmisibilă. Astfel, în cazul în care un reclamant ar dori să obțină anularea unei decizii a ECHA numai pentru motive legate de erori materiale care afectează această din urmă decizie, el nu ar avea altă opțiune decât să formuleze o contestație în fața camerei de recurs, deși o astfel de contestație ar fi, în asemenea ipoteză, în mod necesar respinsă.

64 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se concluzioneze că, contrar susținerilor Republicii Federale Germania, camera de recurs era competentă, în speță, să examineze motivele care urmăresc să demonstreze existența unor erori materiale care afectează decizia ECHA.

2. Cu privire la celelalte argumente invocate de Republica Federală Germania

65 Ținând seama de considerațiile dezvoltate la punctele 48-64 de mai sus, trebuie să se examineze celelalte argumente invocate de Republica Federală Germania.

66 În primul rând, în cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania arată că, în cadrul procedurii care conduce la adoptarea unei decizii în urma evaluării unei substanțe, statele membre sau Comitetul statelor membre joacă un rol preponderent. În schimb, rolul ECHA ar fi limitat. În acest context, ECHA s-ar limita să răspundă la probleme juridice sau la probleme științifice simple. Întrucât ECHA ar fi ținută de consensul dintre statele membre sau din cadrul Comitetului statelor membre, camera de recurs nu ar fi competentă să controleze acest consens, ci ar trebui să îl respecte. În caz contrar, rolul special al statelor membre sau al Comitetului statelor membre în cadrul ECHA în procedura de evaluare a substanțelor ar fi eludat.

67 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

68 În acest context, *primo*, trebuie amintit că, în cazul în care autoritatea desemnată consideră că sunt necesare informații suplimentare, în temeiul articolului 46 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, aceasta elaborează un proiect de decizie în termen de 12 luni de la publicarea, pe site-ul web al ECHA, a planului de acțiune comunitar flexibil pentru substanțele care urmează să fie evaluate în cursul anului respectiv. Astfel, decizia se adoptă în conformitate cu procedura prevăzută la articolele 50 și 52 din regulamentul menționat.

69 Articolul 50 din Regulamentul nr. 1907/2006 reglementează drepturile solicitanților înregistrării și ale utilizatorilor din aval. Alineatul (1) al acestui articol prevede că ECHA comunică proiectul de decizie solicitanților înregistrării sau utilizatorilor din aval în cauză. În cazul în care solicitanții înregistrării sau utilizatorii din aval în cauză doresc să facă anumite observații, transmit aceste observații ECHA în termen de 30 de zile de la primire. Aceasta din urmă, la rândul ei, informează fără întârziere autoritatea desemnată cu privire la transmiterea observațiilor. Autoritatea menționată ia în considerare orice observații primite și poate să modifice proiectul deciziei în consecință.

70 În temeiul articolului 52 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, autoritatea desemnată distribuie proiectul său de decizie, împreună cu eventualele observații ale solicitantului înregistrării sau ale utilizatorului din aval, ECHA și autorităților competente ale celorlalte state membre.

71 Potrivit articolului 52 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, dispozițiile articolului 51 alineatele (2)-(8) din regulamentul menționat, referitoare la procesul de adoptare a unei decizii privind evaluarea dosarului, se aplică *mutatis mutandis* adoptării deciziilor în urma evaluării substanței.

72 În temeiul articolului 51 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, statele membre pot să propună modificări ale proiectului de decizie în intervalul de 30 de zile ulterior difuzării. În cazul în care nicio propunere de modificare nu este transmisă autorității desemnate, în temeiul articolului 51 alineatul (3) din regulamentul menționat, astfel cum se aplică în temeiul articolului 52 alineatul (2) din acest regulament, ECHA adoptă decizia în versiunea notificată.

73 În cazul în care autoritatea desemnată primește propuneri de modificare, aceasta poate să modifice proiectul de decizie în temeiul articolului 51 alineatul (4) prima teză din Regulamentul nr. 1907/2006, astfel cum se aplică în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din regulamentul menționat. În termen de 15 zile de la intervalul de 30 de zile pentru prezentarea observațiilor, autoritatea menționată transmite proiectul de decizie, împreună cu orice modificări propuse, Comitetului statelor membre și ECHA, în temeiul articolului 51 alineatul (4) a doua teză din acest regulament, astfel cum se aplică în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din același regulament. În conformitate cu articolul 51 alineatul (5) din regulamentul în cauză, astfel cum se aplică în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din același regulament, aceasta îl trimite de asemenea solicitanților înregistrării sau utilizatorilor din aval în cauză, care pot prezenta observații. În cazul în care, în termen de 60 de zile de la primirea proiectului de decizie, Comitetul statelor membre ajunge la un acord unanim cu privire la acesta, în temeiul articolului 51 alineatul (6) din regulamentul în cauză, astfel cum se aplică în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, ECHA adoptă decizia în consecință.

74 În schimb, în cazul în care Comitetul statelor membre nu ajunge la un acord unanim, în temeiul articolului 51 alineatul (7) din Regulamentul nr. 1907/2006, astfel cum se aplică în temeiul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, Comisia elaborează un proiect de decizie care să fie adoptată în conformitate cu procedura menționată la articolul 133 alineatul (3) din acest regulament.

75 Prin urmare, Republica Federală Germania susține în mod întemeiat că statele membre și Comitetul statelor membre joacă un rol important în cadrul procedurii de adoptare a unei decizii în urma evaluării unei substanțe.

76 Cu toate acestea, deși statele membre și Comitetul statelor membre intervin în cadrul procedurii care conduce la adoptarea unei decizii în urma evaluării unei substanțe, trebuie să se constate că decizia menționată este adoptată de ECHA. Prin urmare, o astfel de decizie, care a fost adoptată în temeiul articolului 51 alineatele (3) sau (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în temeiul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, nu este nici o decizie a statelor membre și nici o decizie a Comitetului statelor membre.

77 *Secundo*, trebuie să se arate că obiectul unei contestații în fața camerei de recurs este o decizie a ECHA, iar nu numai măsurile luate de directorul ECHA sau de secretariatul acesteia în cadrul procedurii care a condus la adoptarea acestei decizii.

78 Prin urmare, în cadrul unei contestații împotriva unei decizii a ECHA, controlul camerei de recurs nu privește numai măsurile adoptate de directorul ECHA sau de secretariatul acesteia, ci poate, dimpotrivă, să privească toate elementele din decizia menționată.

79 Prin urmare, contrar celor susținute de Republica Federală Germania, în cadrul unei contestații împotriva unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe, nimic nu se opune examinării de către camera de recurs a motivelor care urmăresc să repună în discuție considerațiile care figurează în decizia menționată și în privința cărora s-a ajuns la un acord unanim în cadrul Comitetului statelor membre și care, în temeiul articolului 51 alineatul (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în temeiul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, constituie temeiul material al acestei decizii. Astfel, după cum reiese din articolul 76 alineatul (1) litera (e) din acest regulament, în acest context, Comitetul statelor membre acționează în calitate de organ al ECHA.

80 Aceste considerații nu sunt repuse în discuție de argumentele Republicii Federale Germania privind relația dintre statele membre și membrul lor din cadrul Comitetului statelor membre, întemeiate pe importanța comitetului menționat și pe faptul că, în conformitate cu articolul 76 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1907/2006, acest comitet este responsabil cu soluționarea eventualelor divergențe de opinie cu privire la proiectele de decizii propuse în temeiul titlului VI din regulamentul menționat.

81 Având în vedere cele ce precedă, trebuie să se respingă argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe rolul important al statelor membre și al Comitetului statelor membre în cursul procedurii care conduce la adoptarea unei decizii în urma evaluării unei substanțe.

82 *Tertio*, trebuie să se examineze argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe faptul că procedura prevăzută pentru adoptarea deciziilor în urma evaluării substanțelor, care ar conferi un rol important statelor membre în afara sau în cadrul Comitetului statelor membre, ar risca să fie eludată în cazul în care camera de recurs ar fi competentă să controleze considerațiile care figurează într-o decizie a ECHA, care sunt întemeiate pe un acord unanim în sensul articolului 51 alineatul (3) sau (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în conformitate cu articolul 52 alineatul (2) din regulamentul menționat.

83 În acest context, Republica Federală Germania susține că articolul 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006 nu poate repune în discuție nici „dualismul” funcțional dintre ECHA, pe de o parte, și statele membre sau Comitetul statelor membre, pe de altă parte, și nici limitarea materială a puterii de decizie a ECHA în ceea ce privește procedura de evaluare. Ea arată că, dat fiind că ECHA nu este competentă să adopte o decizie în lipsa unui consens al statelor membre sau contrară acestuia, acest lucru este valabil și pentru camera de recurs. În această privință, o comparație cu celelalte agenții ale Uniunii nu ar fi relevantă, întrucât nicio altă agenție nu ar dispune de norme procedurale comparabile și de un Comitet al statelor membre similar, care ar implica statele membre în procesul decizional într-un mod atât de semnificativ, făcând puterea de decizie însăși dependentă de voința lor.

84 Pe de o parte, trebuie să se respingă argumentul invocat de Republica Federală Germania întemeiat pe faptul că, în cazul în care camera de recurs ar putea examina temeinicia motivelor care urmăresc să demonstreze existența unor erori materiale care afectează o decizie a ECHA, rolul statelor membre sau al Comitetului statelor membre în cadrul procedurii prevăzute pentru adoptarea deciziilor în urma evaluării unei substanțe ar risca să fie repus în discuție.

85 Astfel, în acest context, trebuie amintit că, sesizată cu o contestație împotriva unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe, camera de recurs nu efectuează ea însăși o evaluare a acestei substanțe, ci se limitează la a controla dacă decizia menționată este afectată de o eroare.

86 Pe de altă parte, atunci când camera de recurs controlează o decizie a ECHA, ea nu efectuează o examinare comparabilă cu cea efectuată de organele competente ale acestei agenții în cursul procedurii care a condus la adoptarea acestei decizii și nu aplică aceleași norme de procedură cu cele care se aplică atunci când ECHA se pronunță în primă instanță, ci se limitează la a examina, în cadrul unei proceduri în contradictoriu, dacă decizia menționată este afectată de o eroare (a se vedea în acest sens Hotărârea din 20 septembrie 2019, BASF Grenzach/ECHA, T-125/17, punctele 59-86).

87 În schimb, pentru motivele prezentate la punctele 48-64 de mai sus, din dispozițiile relevante nu se poate deduce că intenția legiuitorului Uniunii a fost ca această cameră de recurs să nu fie competentă să examineze temeinicia motivelor care urmăresc să demonstreze existența unor erori materiale care afectează o decizie a ECHA.

88 Pe de altă parte, trebuie amintit că, în temeiul articolului 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006, în cazul în care contestația formulată în fața sa este fondată, camera de recurs poate, desigur, exercita orice atribuții care sunt de competența ECHA sau poate înainta cauza organelor competente ale acestei agenții în vederea continuării acțiunii.

89 Cu toate acestea, articolul 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006 conferă camerei de recurs o putere discreționară (Hotărârea din 20 septembrie 2019, BASF Grenzach/ECHA, T-125/17, punctul 119). Or, în cadrul exercitării acestei puteri discreționare, camera menționată nu trebuie doar să examineze dacă, în urma examinării contestației, ea dispune de elemente care îi permit să adopte propria decizie, ci și să țină seama de normele care reglementează procedura prevăzută pentru adoptarea deciziei ECHA atunci când această agenție se pronunță în primă instanță. Astfel, deși această procedură conferă un rol important anumitor actori, astfel cum prevede procedura de adoptare a deciziilor în urma evaluării dosarelor și a substanțelor pentru statele membre și pentru Comitetul statelor membre (a se vedea punctele 68-74 de mai sus), camera de recurs trebuie să analizeze dacă adoptarea unei decizii finale la nivelul său este conformă cu obiectivele urmărite de Regulamentul nr. 1907/2006 sau dacă respectarea normelor care reglementează procedura în fața ECHA, atunci când agenția menționată se pronunță în primă instanță, și a obiectivelor urmărite de acestea impune trimiterea cauzei în fața organului competent al acestei agenții. În acest context, ea trebuie să țină seama de asemenea de considerentul (67) al regulamentului menționat, din care reiese că procedura prevăzută pentru evaluarea substanțelor și a dosarelor este întemeiată pe principiul potrivit căruia la baza unui sistem eficient care să respecte principiul subsidiarității ar trebui să se afle un acord colectiv între statele membre sau în cadrul Comitetului statelor membre cu privire la proiectele de decizii (a se vedea în acest sens Hotărârea pronunțată astăzi, BASF Grenzach/ECHA, T-125/17, punctele 115-120).

90 În consecință, contrar celor susținute de Republica Federală Germania, o abordare potrivit căreia camera de recurs este competentă să controleze considerațiile care figurează într-o decizie a ECHA atunci când această agenție se pronunță în primă instanță și care sunt întemeiate pe un acord unanim în sensul articolului 51 alineatele (3) sau (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, aplicabil *mutatis mutandis* în temeiul articolului 52 alineatul (2) din regulamentul menționat, nu poate repune în discuție rolul important pe care aceste dispoziții îl conferă statelor membre sau Comitetului statelor membre în cadrul adoptării deciziilor în urma evaluării substanțelor.

91 În al doilea rând, în cadrul primului motiv, Republica Federală Germania susține că orice modificare a unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe echivalează cu o nouă redactare a deciziei, întrucât chiar și o modificare sau chiar o anulare a anumite părți din această decizie ar avea ca efect modificarea „strategiei globale” a evaluării. Orice modificare a unei asemenea decizii ar necesita, prin urmare, adoptarea unei decizii de către statele membre întrucât, în temeiul articolului 76 alineatul (1) litera (e) din Regulamentul nr. 1907/2006, Comitetul statelor membre ar fi responsabil cu soluționarea divergențelor de opinie dintre statele membre în cadrul procedurii de evaluare. Camera de recurs nu ar putea modifica „strategia de testare” avută în vedere de statele membre sau de Comitetul statelor membre.

92 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

93 În această privință, *primo*, trebuie amintit, astfel cum s-a arătat la punctele 84-87 de mai sus, că în cadrul unei contestații împotriva unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe, camera de recurs nu efectuează o evaluare a substanței în cauză, ci se limitează la a controla dacă această decizie este afectată de o eroare.

94 *Secundo*, având în vedere considerațiile dezvoltate la punctele 48-64 de mai sus, nu se poate considera că intenția legiuitorului Uniunii a fost ca această cameră de recurs să nu poată examina motive care vizează erori care afectează fondul unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe. Rezultă că această cameră are dreptul să anuleze o astfel de decizie în măsura în care ea este afectată de astfel de erori, chiar dacă acest lucru repune în discuție parțial sau în întregime strategia globală urmată de Comitetul statelor membre în cadrul evaluării menționate. Pe de altă parte, nimic nu se opune ca respectiva cameră să limiteze întinderea anulării unei astfel de decizii atunci când una dintre cererile de informații care figurează în aceasta poate fi separată de celelalte. Acest lucru este valabil și pentru elementele unei cereri de informații suplimentare a căror anulare nu modifică substanța acestei cereri.

95 *Tertio*, în ceea ce privește consecințele anulării unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe, pe de o parte, în cazul în care, în temeiul articolului 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006, camera de recurs înaintează cauza organelor competente ale ECHA în vederea continuării acțiunii, revine organelor menționate sarcina de a decide dacă trebuie adoptată o nouă decizie. Prin urmare, în această ipoteză, rolul statelor membre sau al Comitetului statelor membre, prevăzut la articolul 51 alineatele (3) sau (6) din regulamentul menționat nu este repus în discuție, sub rezerva respectării obligației care rezultă din articolul 18 din Regulamentul nr. 771/2008, potrivit căreia acest organ este ținut de motivarea deciziei camerei menționate, cu excepția cazului în care a avut loc o modificare a împrejurărilor cauzei. Or, această obligație constituie numai consecința competenței camerei de recurs de a examina motive care vizează erori care afectează fondul unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe.

96 Pe de altă parte, în ceea ce privește posibilitatea prevăzută la articolul 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006, ca însăși camera de recurs să adopte o decizie finală, exercitând atribuțiile care sunt de competența ECHA, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctul 89 de mai sus, în cadrul exercitării puterii discreționare pe care i-o conferă articolul 93 alineatul (3) din regulamentul menționat, această cameră trebuie să țină seama de normele care reglementează procedura prevăzută pentru adoptarea unei decizii a ECHA atunci când această agenție se pronunță în primă instanță, de rolul pe care această procedură îl conferă diferitor organe și de considerentul (67) al acestui regulament, din care reiese că procedura prevăzută pentru evaluarea substanțelor și a dosarelor este întemeiată pe principiul potrivit căruia la baza unui sistem eficient care să respecte principiul subsidiarității ar trebui să se afle un acord colectiv între statele membre sau în cadrul Comitetului statelor membre cu privire la proiectele de decizii.

97 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se respingă argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe faptul că orice modificare a unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe ar echivala cu o nouă redactare a acestei decizii, ceea ce nu ar fi conform cu dispozițiile Regulamentului nr. 1907/2006.

98 În al treilea rând, în cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania arată că cvorumul care trebuie atins în fața camerei de recurs este mult mai mic decât cel care trebuie atins pentru a adopta o decizie în urma evaluării substanțelor în temeiul articolului 51 alineatele (3) sau (6) din Regulamentul nr. 1907/2006. Ea adaugă că, potrivit articolului 20 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 771/2008, decizia camerei menționate este luată cu majoritatea simplă a membrilor săi. Prin urmare, pentru a adopta o decizie, această cameră ar trebui să atingă un cvorum mult mai mic pentru a adopta decizia sa decât cel prevăzut pentru o decizie în urma evaluării unei substanțe. Pe de altă parte, ar fi îngrijorător ca două persoane cu putere de decizie care nu dispun de nicio calificare tehnică să poată să înlocuiască opinia unor experți exprimată în cadrul Comitetului statelor membre cu decizia lor profană.

99 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

100 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 20 al doilea paragraf din Regulamentul nr. 771/2008, deciziile camerei de recurs sunt luate cu majoritate de voturi.

101 Cu toate acestea, contrar susținerilor Republicii Federale Germania, faptul că o decizie adoptată în urma evaluării unei substanțe poate fi adoptată la nivelul ECHA doar dacă există un acord unanim în sensul articolului 51 alineatul (3) sau (6) din Regulamentul nr. 1907/2006, în timp ce camera de recurs decide cu majoritate de voturi nu justifică o limitare a competenței acestei camere în ceea ce privește motivele care vizează erori care afectează fondul unei asemenea decizii.

102 Astfel, pentru motivele expuse la punctele 82-89 de mai sus, nu se poate considera că rolul statelor membre în cadrul procedurii care conduce la adoptarea unei decizii în urma evaluării unei substanțe ar risca să fie repus în discuție în cadrul unei contestații în fața camerei de recurs.

103 Având în vedere aceste considerații, argumentul întemeiat pe diferențele privind cvorumul care trebuie atins în cursul unei proceduri în fața ECHA și cel care trebuie atins în cursul procedurii în fața camerei de recurs trebuie respins.

104 În al patrulea rând, în cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania susține că efectivele camerei de recurs sunt limitate și că numai un membru al camerei menționate are o calificare tehnică. În conformitate cu articolul 89 din Regulamentul nr. 1907/2006 și cu articolul 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 771/2008, această cameră ar fi compusă din trei membri, cel puțin unul dintre membri având calificare juridică și cel puțin un membru având o calificare tehnică.

105 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

106 În această privință, *primo*, trebuie amintit că în cadrul unei contestații împotriva unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe, nu revine camerei de recurs sarcina de a efectua o nouă evaluare a substanței menționate. De asemenea, trebuie amintit că nu revine camerei menționate, atunci când efectuează propria sa evaluare, sarcina de a examina ea însăși dacă trebuie să se solicite informații suplimentare privind această substanță. Astfel, în cadrul unei asemenea contestații, această cameră se limitează la a examina dacă argumentele dezvoltate de reclamantă sunt de natură să demonstreze existența unei erori care afectează decizia menționată.

107 Prin urmare, sarcina de lucru a camerei de recurs nu poate fi comparată cu cea a autorității naționale desemnate în cadrul evaluării unei substanțe.

108 *Secundo*, trebuie amintit că, având în vedere considerațiile dezvoltate la punctele 48-64 de mai sus, din dispozițiile aplicabile contestațiilor în fața camerei de recurs nu se poate deduce că intenția legiuitorului Uniunii a fost de a limita competența camerei menționate în ceea ce privește motivele care vizează erori care afectează fondul unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe. Dimpotrivă, trebuie să se arate că, deși în temeiul articolului 89 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, în principiu, această cameră este compusă din trei membri, din al doilea paragraf al alineatului (3) al articolului menționat reiese că în cazul în care este necesar în vederea asigurării unui ritm satisfăcător de prelucrare a recursurilor, Consiliul de administrație al ECHA poate numi membri suplimentari și membri supleanți pentru aceștia, la recomandarea directorului executiv. Pe de altă parte, nimic nu se opune înființării mai multor camere de recurs, astfel cum este cazul pentru alte agenții ale Uniunii.

109 Având în vedere aceste elemente, trebuie să se concluzioneze că argumentul întemeiat pe caracterul limitat al efectivelor camerei de recurs nu poate repune în discuție faptul că această cameră este competentă în ceea ce privește examinarea motivelor care vizează erori care afectează fondul unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe. Prin urmare, acest argument al Republicii Federale Germania trebuie de asemenea respins.

110 În al cincilea rând, în cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania arată că, în temeiul articolului 91 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1907/2006, contestațiile din fața camerei de recurs au efect suspensiv. Prin urmare, o abordare care permite camerei menționate să exercite un control substanțial asupra aprecierilor care figurează în decizia ECHA înainte de controlul efectuat de instanță ar provoca întârzieri inutile și disfuncționalități, ceea ce nu ar fi conform nici cu obiectivele de protecție a sănătății umane și a mediului urmărite de regulamentul menționat în temeiul articolului 1 alineatul (1) din acest regulament, nici cu principiul precauției menționat la articolul 1 alineatul (3) din același regulament. Or, posibilitatea ca ECHA să poată adopta decizii în urma evaluării substanțelor ar avea ca obiectiv facilitarea și accelerarea procesului de decizie. Aceste decizii ar constitui doar o etapă preliminară. A permite acestei camere să controleze o decizie a ECHA cu privire la fond ar compromite acest obiectiv, întrucât termenul ar fi astfel mai lung în cazul în care decizia în cauză este adoptată de către Comisie. Articolul 3 alineatul (1) din Carta drepturilor fundamentale și articolul 41 alineatul (1) din aceasta se opun de asemenea unei durate excesive a procedurii căii de atac.

111 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

112 În această privință, *primo*, trebuie amintit că având în vedere considerațiile dezvoltate la punctele 48-64 de mai sus, nu se poate aprecia că intenția legiuitorului Uniunii a fost ca această cameră să nu poată examina erori care afectează fondul unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe.

113 *Secundo*, în ceea ce privește obiectivele urmărite de Regulamentul nr. 1907/2006, trebuie să se arate că, desigur, astfel cum reiese, printre altele, din articolul 1 alineatul (1) din regulamentul menționat, scopul acestuia este de a se asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului. Totuși, nu sunt singurele obiective urmărite prin acest regulament. Astfel, acesta urmărește de asemenea promovarea unor metode alternative pentru evaluarea pericolelor pe care le prezintă substanțele, precum și libera circulație a substanțelor pe piața internă, asigurând totodată sporirea competitivității și a inovației. Pe de altă parte, după cum se poate deduce, printre altele, din considerentul (47) al acestui regulament, acesta din urmă urmărește evitarea testelor pe animale. În plus, posibilitatea de a formula o contestație în fața camerei de recurs împotriva anumitor decizii ale ECHA, cu efect suspensiv, urmărește de asemenea evitarea oricărui obstacol în calea libertății de a desfășura o activitate comercială în sensul articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale, care ar fi legat de decizii eronate. În ceea ce privește mai precis deciziile adoptate în urma evaluării unei substanțe, prin care se solicită informații suplimentare, un astfel de efect suspensiv are, prin urmare, drept obiectiv evitarea realizării unor studii care generează costuri pentru solicitanții înregistrării și care pot presupune teste pe animale, în condițiile în care ECHA nu avea dreptul să le solicite.

114 *Tertio*, în ceea ce privește argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe faptul că obiectivul posibilității acordate ECHA de a adopta decizii în urma evaluării unei substanțe este de a facilita și de a accelera procesul de decizie, trebuie să se arate că din articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006 reiese că anumite acte ale ECHA nu pot fi atacate în fața camerei de recurs. Astfel, procedura care este prevăzută pentru identificarea substanțelor candidate în temeiul articolelor 57 și 59 din regulamentul menționat prevede de asemenea că o astfel de decizie poate fi adoptată la nivelul ECHA în cazul în care există un acord între statele membre sau în cadrul Comitetului statelor membre și că, în caz contrar, decizia este adoptată la nivelul Comisiei. Or, contrar celor prevăzute pentru deciziile adoptate în urma evaluării unei substanțe, nu se poate formula o cale de atac care să aibă efect suspensiv automat împotriva unui astfel de act în fața camerei de recurs. Dimpotrivă, în temeiul articolului 94 alineatul (1) din acest regulament, în fața Tribunalului pot fi atacate astfel de acte, iar o acțiune formulată în fața acestuia nu are efect suspensiv automat.

115 Având în vedere aceste elemente, trebuie să se concluzioneze că faptul de a fi prevăzut posibilitatea formulării unei contestații în fața camerei de recurs cu efect suspensiv automat împotriva anumitor acte ale ECHA, iar nu pentru altele, este o alegere deliberată a legiuitorului Uniunii.

116 *Quarto*, în acest context, trebuie amintit de asemenea că, în temeiul articolului 89 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1907/2006, în cazul în care este necesar în vederea asigurării unui ritm satisfăcător de prelucrare a recursurilor, pot fi numiți membri suplimentari pentru camera de recurs (a se vedea punctul 108 de mai sus).

117 Având în vedere aceste elemente, trebuie să se concluzioneze că argumentul întemeiat pe posibile întârzieri cauzate de efectul suspensiv automat al contestațiilor în fața camerei de recurs nu poate repune în discuție că această cameră este competentă să examineze motive care vizează erori care afectează fondul unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe. Prin urmare, acest argument al Republicii Federale Germania trebuie de asemenea respins.

118 În al șaselea rând, în cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania arată că posibilitatea unui control, de către camera de recurs, al aprecierilor ECHA cu privire la fond ar conduce la rezultate incoerente în ceea ce privește controlul efectuat de instanța Uniunii. Pe de o parte, atunci când camera de recurs ar controla o decizie a ECHA, protecția jurisdicțională ar fi limitată. ECHA nu ar putea contesta o decizie prin formularea unui recurs sau în alt mod. La rândul lor, statele membre ar trebui să se limiteze la controlul privind existența unor erori de apreciere efectuat de camera menționată. Pe de altă parte, atunci când decizia ar fi adoptată de Comisie, controlul ar fi efectuat de către Tribunal.

119 ECHA, Comisia și societățile interveniente contestă aceste argumente.

120 În această privință, *primo*, trebuie să se arate că intensitatea controlului pe care instanța Uniunii îl efectuează asupra unei decizii a camerei de recurs privind o cale de atac împotriva unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe nu diferă de cel pe care îl efectuează asupra unei decizii a Comisiei în urma evaluării unei substanțe. Astfel, este vorba despre un control de legalitate. Potrivit jurisprudenței, acest control este limitat atunci când este vorba despre aprecierea unor elemente de fapt de ordin științific și tehnic deosebit de complexe. Astfel, în ceea ce privește asemenea aprecieri, instanțele Uniunii se limitează la a controla dacă acestea sunt afectate de o eroare vădită, de un abuz de putere sau dacă autorul deciziei a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (a se vedea Hotărârea din 21 iulie 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punctul 60 și jurisprudența citată).

121 *Secundo*, este adevărat că, atunci când Tribunalul controlează o decizie a Comisiei adoptată în urma evaluării unei substanțe, acesta efectuează un control direct asupra deciziei adoptate în urma evaluării unei substanțe, în timp ce, în cadrul unei acțiuni împotriva unei decizii a camerei de recurs, acesta se

limitează la a controla decizia camerei menționate. Prin urmare, astfel cum s-a arătat la punctele 60-62 de mai sus, în acest context, controlul Tribunalului privește controlul efectuat de această cameră.

122 Cu toate acestea, astfel cum reiese din articolul 91 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006 și din articolul 94 alineatul (1) din regulamentul menționat, aceasta este consecința unei alegeri deliberate a legiuitorului Uniunii. Astfel, după cum s-a arătat la punctele 114 și 115 de mai sus, anumite acte ale ECHA pot fi atacate în mod direct în fața instanței Uniunii. Or, contrar celor susținute de Republica Federală Germania, o asemenea alegere deliberată nu poate fi considerată ca fiind un rezultat incoerent care ar putea justifica o limitare a competenței camerei de recurs în ceea ce privește examinarea motivelor care vizează erori care afectează fondul unei decizii adoptate în urma evaluării unei substanțe.

123 Având în vedere aceste considerații, aceste argumente trebuie de asemenea respinse.

124 În al șaptelea rând, trebuie să se respingă argumentul întemeiat pe faptul că controlul privind existența unor erori de apreciere ar fi o sarcină rezervată instanțelor, pe care Republica Federală Germania îl invocă în cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv. Astfel, pe de o parte, după cum s-a arătat la punctele 54-56 de mai sus, legiuitorul Uniunii a prevăzut ca, pentru anumite decizii ale ECHA, precum deciziile adoptate în urma evaluării unei substanțe, să fie posibilă o cale de atac în fața camerei de recurs, în cadrul căreia această cameră să examineze dacă argumentele invocate de reclamantă sunt de natură să demonstreze existența unei erori care afectează decizia agenției menționate atunci când aceasta din urmă se pronunță în primă instanță. Pe de altă parte, trebuie să se constate că niciun argument al Republicii Federale Germania nu poate susține afirmația sa potrivit căreia controlul existenței unor erori de apreciere ar trebui să fie rezervat instanțelor.

125 În al optulea rând, în cadrul celui de al treilea motiv, Republica Federală Germania arată că, în conformitate cu considerentul (67) al Regulamentului nr. 1907/2006, o decizie adoptată în urma evaluării unei substanțe este întemeiată pe un acord colectiv al statelor membre sau în cadrul Comitetului statelor membre cu privire la proiectele de decizii. Rolul ECHA s-ar limita la coordonarea și la susținerea procesului de adoptare a deciziei statelor membre. Prin adoptarea unei decizii autonome în locul ECHA în ceea ce privește fondul evaluării, camera de recurs ar fi încălcat principiul subsidiarității și principiul atribuirii. În special, în ceea ce privește acest din urmă principiu, Republica Federală Germania arată că, mai întâi, dacă legiuitorul Uniunii ar fi dorit să confere ECHA această competență, i-ar fi delegat în mod expres responsabilitatea, astfel cum ar fi procedat în special pentru respingerea definitivă a unei înregistrări. În continuare, articolul 51 alineatele (3) și (6) din Regulamentul nr. 1907/2006 ar determina competențele ECHA. În sfârșit, nici modul de redactare a articolului 93 alineatul (3) din regulamentul menționat nu ar permite să se considere că o cameră de recurs are o competență mai extinsă. În măsura în care ar permite camerei menționate să exercite orice atribuții care sunt de competența ECHA, ar fi vorba despre competențele limitate prevăzute la articolul 51 din acest regulament. Această cameră ar putea de asemenea să aleagă să înainteze o cauză organelor competente ale acestei agenții în vederea continuării acțiunii.

126 ECHA, Comisia și societățile intervenient contestă aceste argumente.

127 *Primo*, trebuie să se respingă argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe o încălcare a principiului atribuirii în sensul articolului 5 alineatele (1) și (2) TUE, în temeiul căruia Uniunea acționează numai în limitele competențelor care i-au fost atribuite de statele membre prin tratate pentru realizarea obiectivelor stabilite prin aceste tratate și potrivit căruia orice competență care nu este atribuită prin tratate aparține statelor membre.

128 Astfel, Regulamentul nr. 1907/2006 a fost adoptat în temeiul articolului 95 CE (articolul 114 TFUE), iar Regulamentul nr. 771/2008 în temeiul articolului 93 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006 și al articolului 132 din acest din urmă regulament.

129 Astfel cum s-a arătat la punctele 48-124 de mai sus, Republica Federală Germania nu a invocat niciun argument de natură să demonstreze că, prin examinarea motivelor care vizează erori care afectează fondul unei decizii în urma evaluării unei substanțe, camera de recurs a acționat în afara competențelor pe care i le conferă Regulamentul nr. 1907/2006 și Regulamentul nr. 771/2008.

130 Având în vedere aceste considerații, argumentul întemeiat pe principiul atribuirii trebuie de asemenea respins.

131 *Secundo*, trebuie să se respingă argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe încălcarea de către camera de recurs a principiului subsidiarității.

132 Pe de o parte, în măsura în care acest argument vizează considerentul (67) al Regulamentului nr. 1907/2006, trebuie amintit că din acesta reiese că legiuitorul Uniunii a apreciat că sistemul instituit prin regulamentul menționat, potrivit căruia deciziile adoptate în urma evaluării unei substanțe, la nivelul ECHA, sunt întemeiate pe un acord colectiv în cadrul Comitetului statelor membre, este conform cu principiul subsidiarității.

133 Or, astfel cum s-a arătat în special la punctele 82-103 de mai sus, competența camerei de recurs de a examina motivele care urmăresc să repună în discuție fondul deciziei de evaluare este conformă cu considerentul (67) al Regulamentului nr. 1907/2006. Prin urmare, acest argument trebuie respins în măsura în care este întemeiat pe considerentul menționat.

134 Pe de altă parte, în măsura în care argumentul Republicii Federale Germania vizează principiul subsidiarității în sensul articolului 5 alineatele (1) și (3) TUE, trebuie amintit că în temeiul acestui principiu în domeniile care nu sunt de competența sa exclusivă, Uniunea intervine numai dacă și în măsura în care obiectivele acțiunii preconizate nu pot fi realizate în mod satisfăcător de statele membre nici la nivel central, nici la nivel regional și local, dar datorită dimensiunilor și efectelor acțiunii preconizate, pot fi realizate mai bine la nivelul Uniunii.

135 Or, trebuie să se constate că Republica Federală Germania nu dezvoltă niciun argument detaliat de natură să demonstreze că principiul subsidiarității în sensul articolului 5 alineatele (1) și (3) TUE nu a fost respectat. Prin urmare, trebuie să se respingă argumentul întemeiat pe principiul menționat și, în consecință, toate argumentele întemeiate pe o încălcare a principiului subsidiarității.

136 În al nouălea rând, în cadrul celui de al doilea motiv, Republica Federală Germania susține că au fost încălcate de camera de recurs principiile dezvoltate de Curte în cadrul jurisprudenței potrivit căreia Comisia nu ar putea delega agențiilor Uniunii competențe decizionale discreționare (a se vedea Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate, 9/56, EU:C:1958:7, și Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate, 10/56, EU:C:1958:8). Potrivit jurisprudenței menționate, orice delegare de competențe de către Comisie agențiilor ar trebui să fie delimitată și să respecte criterii obiective. Această jurisprudență ar trebui să fie luată în considerare în cadrul aplicării Regulamentului nr. 1907/2006 în ceea ce privește delegarea competențelor Comisiei către ECHA în privința deciziilor adoptate în urma evaluării. Această delegare a competențelor ar privi nu numai chestiuni tehnice, ci și chestiuni privind libertatea de apreciere în sensul jurisprudenței în discuție. În regulamentul menționat, legiuitorul Uniunii ar fi ținut seama de interdicția delegării, precum și de lipsa unei clasificări *a priori* a deciziilor în urma evaluării substanțelor, prevăzând că deciziile de evaluare a substanțelor adoptate la nivelul ECHA trebuie să fie întemeiate pe un consens unanim între specialiștii competenți ai statelor membre cu privire la necesitatea de a efectua o evaluare determinată pentru o substanță. Astfel, nu s-ar putea ajunge la un consens decât în două ipoteze. Într-o primă ipoteză, ar fi vorba despre o decizie nediscreționară atunci când decizia este evidentă, ținând seama de situația în cauză. Într-o a doua ipoteză, ar fi vorba despre o decizie discreționară atunci când situația științifică și tehnică este un pic mai puțin evidentă, dar ar putea fi rezolvată în mod evident având în vedere preocupările tehnice de ordin politic, economic și social. În acest caz, consensul formal între statele membre ar asigura exactitatea fondului deciziei și ar furniza, în același timp, o mare legitimitate ECHA prin

intermediul reprezentanților statelor membre care ar fi ținuți de instrucțiuni și legitimi din punct de vedere democratic. Caracterul unanim al acordului ar permite de asemenea să se prezume că și Comisia a putut adopta această decizie cu participarea statelor membre rapid și fără dificultăți în cadrul unei proceduri a comitetului. Astfel, trecerea pe la Comisie nu ar fi decât o formalitate. În lipsa unui astfel de consens, ECHA ar fi privată de puterea sa de decizie și, astfel, procedura decizională obișnuită a Comisiei ar fi cea care s-ar aplica în conformitate cu articolul 51 alineatul (7) și cu articolul 133 alineatul (3) din acest regulament. În cazul în care camera de recurs ar putea să înlocuiască o decizie discreționară întemeiată pe un acord unanim în cadrul Comitetului statelor membre cu propria sa decizie, aceasta ar perturba echilibrul instituțional complex care ar exista între statele membre, ECHA și Comisie. În această ipoteză, contrar jurisprudenței sus-menționate, o agenție ar adopta o decizie discreționară în mod autonom și excluzând toate garanțiile formale.

137 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

138 *Primo*, în măsura în care Republica Federală Germania face referire la Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate (9/56, EU:C:1958:7), și la Hotărârea din 13 iunie 1958, Meroni/Înalta Autoritate (10/56, EU:C:1958:8), trebuie amintit că aceste hotărâri privesc o situație în care Comisia a realizat o delegare a competențelor sale. Prin urmare, această jurisprudență nu are vocația de a se aplica în mod direct în speță. Astfel, pe de o parte, competențele ECHA și ale camerei de recurs a acesteia care sunt în discuție în speță nu le-au fost conferite printr-o delegare din partea Comisiei. Este vorba despre competențe conferite de legiuitorul Uniunii în cadrul Regulamentului nr. 1907/2006. Pe de altă parte, ECHA nu este o entitate de drept privat, ci o entitate a Uniunii, creată de legiuitorul menționat.

139 *Secundo*, trebuie amintit că, referitor la o entitate a Uniunii creată de legiuitorul acesteia din urmă, jurisprudența a precizat că o atribuire de competențe unei astfel de entități este compatibilă cu cerințele tratatelor, dacă nu este vorba despre acte cu caracter normativ și dacă competențele atribuite sunt delimitate în mod precis și pot fi supuse unui control jurisdicțional (a se vedea în acest sens Hotărârea din 22 ianuarie 2014, Regatul Unit/Parlamentul și Consiliul, C-270/12, EU:C:2014:18, punctele 41-55 și 63-68).

140 În acest context, trebuie să se constate că Republica Federală Germania nu invocă argumente care urmăresc să demonstreze că atribuirea competenței de a adopta decizii în urma evaluării unei substanțe către ECHA în condițiile prevăzute la articolul 51 alineatul (3) sau (6) din Regulamentul nr. 1907/2006 nu respectă aceste principii. Astfel, Republica Federală Germania se limitează la a invoca faptul că, atunci când a examinat motivele care vizează erori care afectează fondul evaluării benpatului, camera de recurs a încălcat principiile amintite mai sus.

141 În plus, în măsura în care argumentele Republicii Federale Germania vizează camera de recurs, trebuie amintit că atât Comitetul statelor membre, cât și camera de recurs fac parte din ECHA. Prin urmare, contrar celor invocate de Republica Federală Germania, prin anularea deciziei ECHA ca urmare a unor erori substanțiale care afectează această decizie, camera menționată nu depășește competențele atribuite ECHA în calitate de agenție.

142 În acest context, trebuie de asemenea să se arate că, astfel cum reiese din articolul 94 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, deciziile camerei de recurs pot, la rândul lor, să facă obiectul unui control jurisdicțional în fața Tribunalului.

143 *Tertio*, în măsura în care argumentele Republicii Federale Germania urmăresc să demonstreze încălcarea de către camera de recurs a competențelor Comitetului statelor membre, într-o primă etapă, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctele 85 și 86 de mai sus, în cadrul examinării temeiniciei unei contestații formulate în fața sa, camera de recurs se limitează la a examina dacă

decizia contestată în fața sa este afectată de o eroare. Prin urmare, ea controlează dacă ECHA a săvârșit o eroare în ceea ce privește aplicarea dispozițiilor care reglementează adoptarea deciziilor în urma evaluării unei substanțe.

144 Într-o a doua etapă, în ceea ce privește competențele de care dispune camera de recurs în temeiul articolului 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006 atunci când o contestație formulată în fața sa este fondată, mai întâi, nu se poate considera că respectiva cameră a săvârșit un abuz de putere atunci când înaintează cauza organelor competente ale ECHA.

145 În continuare, în cazul în care camera de recurs decide să exercite ea însăși orice atribuții care sunt de competența ECHA, în temeiul articolului 93 alineatul (3) din Regulamentul nr. 1907/2006, trebuie amintit că, astfel cum s-a arătat la punctul 89 de mai sus, în cadrul exercitării puterii discreționare pe care i-o conferă dispoziția menționată, ea trebuie să țină seama de normele care reglementează procedura prevăzută pentru adoptarea unei decizii a ECHA atunci când aceasta din urmă se pronunță în primă instanță, de rolul pe care această procedură îl conferă diferitor organe și de considerentul (67) al regulamentului menționat, din care reiese că procedura prevăzută pentru evaluarea unei substanțe și a dosarului este întemeiată pe principiul potrivit căruia la baza unui sistem eficient care să respecte principiul subsidiarității ar trebui să se afle un acord colectiv între statele membre sau în cadrul Comitetului statelor membre cu privire la proiectele de decizii.

146 În sfârșit, în măsura în care, prin argumentele sale, Republica Federală Germania arată din nou că examinarea motivelor care vizează fondul unei decizii în urma evaluării unei substanțe nu este conformă cu considerentul (67) al Regulamentului nr. 1907/2006, cu principiul atribuirii sau cu principiul subsidiarității, acestea trebuie respinse pentru aceleași motive cu cele enunțate la punctele 89 și 125-135 de mai sus.

147 Prin urmare, aceste argumente ale Republicii Federale Germania trebuie de asemenea respinse.

148 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se respingă ansamblul argumentelor dezvoltate de Republica Federală Germania în cadrul primelor trei motive, precum și al primului aspect al celui de al patrulea motiv.

B. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare

149 Republica Federală Germania susține că, în decizia atacată, camera de recurs nu a îndeplinit obligația de motivare. În opinia sa, ținând seama de repartizarea imprecisă a competențelor între diferitele organe ale ECHA și de riscul perturbării echilibrului prevăzut în sistemul Regulamentului nr. 1907/2006, camera menționată ar fi trebuit să expună în detaliu competențele sale de a controla fondul deciziilor adoptate în urma evaluării. Această obligație de motivare nu poate fi îndeplinită printr-o trimitere la hotărârile pronunțate de instanțele Uniunii cu privire la propriile lor competențe în situații diferite.

150 ECHA, Comisia și societățile intervenient contestă aceste argumente.

151 Potrivit articolului 296 al doilea paragraf TFUE, actele juridice se motivează și fac trimitere la propunerile, inițiativele, recomandările, cererile sau avizele prevăzute în tratate. În ceea ce privește mai precis deciziile adoptate în temeiul Regulamentului nr. 1907/2006, articolul 130 din acest regulament prevede că ele trebuie să fie motivate.

152 Reiese din jurisprudență că motivarea impusă la articolul 296 TFUE trebuie să fie adaptată naturii actului în cauză și trebuie să menționeze în mod clar și neechivoc raționamentul instituției care a emis actul, astfel încât să dea posibilitatea persoanelor interesate să ia cunoștință de justificările măsurii luate, iar instanței competente să își exercite controlul. Cu toate acestea, nu este obligatoriu ca

motivarea să specifice toate elementele de fapt și de drept pertinente. Astfel, potrivit unei jurisprudențe constante, problema dacă motivarea unei decizii îndeplinește cerințele articolului 296 TFUE trebuie să fie apreciată nu numai prin prisma modului de redactare, ci și în raport cu contextul său, precum și cu ansamblul normelor juridice care reglementează materia respectivă (a se vedea Hotărârea din 15 septembrie 2016, Crosfield Italia/ECHA, T-587/14, EU:T:2016:475, punctul 31 și jurisprudența citată).

153 În ceea ce privește motivarea deciziei atacate, în primul rând, trebuie să se constate că din aceasta reiese în mod clar că respectiva cameră de recurs a considerat că era competentă să examineze motivele căii de atac formulate în fața sa care vizează erori ce afectează fondul evaluării benpatului. În al doilea rând, având în vedere dispozițiile menționate la punctele 43-148 de mai sus, motivele pentru care camera menționată dispune de o astfel de competență reies în mod clar din dispozițiile Regulamentului nr. 1907/2006 și ale Regulamentului nr. 771/2008 care i se aplică. În al treilea rând, trebuie să se constate că Republica Federală Germania nu susține că, în cursul procedurii în fața camerei de recurs, aceasta din urmă nu a răspuns suficient la unele dintre argumentele privind competența sa.

154 Având în vedere aceste elemente, trebuie să se constate că motivarea deciziei atacate dădea posibilitatea Republicii Federale Germania să ia cunoștință de justificările deciziei atacate, iar Tribunalului să își exercite controlul și, prin urmare, era suficientă.

155 În consecință, al cincilea motiv trebuie respins.

C. Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și la al șaselea motiv, care urmăresc să demonstreze că, în cadrul examinării motivelor invocate în fața sa, camera de recurs a săvârșit erori

156 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și al celui de al șaselea motiv, Republica Federală Germania arată că, în cursul examinării motivelor privind chestiuni de fond referitoare la procedura de evaluare, camera de recurs a săvârșit erori.

157 În special, Republica Federală Germania invocă erori care afectează considerațiile camerei de recurs care figurează în examinarea primelor trei motive ale contestației formulate în fața camerei menționate și la punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate.

158 Este necesar să se examineze, într-o primă etapă, argumentele care vizează examinarea primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs, într-o a doua etapă, cele care vizează examinarea celui de al doilea motiv al contestației menționate și, într-o a treia etapă, cele care vizează examinarea celui de al treilea motiv al acestei contestații și punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate.

1. Cu privire la argumentele care vizează examinarea primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs

159 La punctele 24-155 din decizia atacată, camera de recurs a examinat primul motiv al contestației formulate în fața sa, care era întemeiat pe faptul că cererile de realizare a unor teste în conformitate cu metoda nr. 309 și cu metoda nr. 308 nu erau conforme cu principiul proporționalității.

160 Primul motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs era structurat în patru aspecte. Primul era întemeiat pe faptul că nu era necesar să se efectueze teste suplimentare privind caracterul persistent al benpatului, al doilea era întemeiat pe faptul că testul care trebuia să fie realizat în conformitate cu metoda nr. 309 nu era adecvat pentru atingerea obiectivului urmărit, al treilea era

întemeiat pe faptul că testul efectuat în conformitate cu metoda nr. 308 nu era adecvat pentru atingerea obiectivului urmărit, iar al patrulea era întemeiat pe faptul că aceste teste nu constituiau nici opțiunea cea mai adecvată și nici opțiunea cea mai puțin oneroasă.

161 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și în cadrul celui de al șaselea motiv al prezentei acțiuni, Republica Federală Germania invocă argumente care urmăresc să repună în discuție considerațiile pe care camera de recurs le-a dezvoltat în cadrul examinării primelor trei aspecte ale primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs.

a) Cu privire la argumentele care vizează examinarea primului aspect al primului motiv invocat în fața camerei de recurs

162 La punctele 39-88 din decizia atacată, camera de recurs a examinat și a respins primul aspect al primului motiv al contestației formulate în fața sa, întemeiat pe faptul că, în ceea ce privește caracterul persistent al benpatului, realizarea unor teste suplimentare nu era necesară. După examinarea argumentelor invocate de societățile intervenientе în această privință, ea a concluzionat că acestea nu erau de natură să demonstreze caracterul eronat al concluziei ECHA potrivit căreia cererile de informații suplimentare privind caracterul persistent al benpatului se justificau, având în vedere riscul potențial al acestei substanțe pentru sănătatea umană și pentru mediu.

163 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv al prezentei acțiuni, Republica Federală Germania arată că, la punctul 41 din decizia atacată, camera de recurs a săvârșit o eroare, întrucât a exercitat un control prea intens. În opinia sa, camera menționată ar fi trebuit să se limiteze la a controla limitele științifice ale considerațiilor care figurează în decizia ECHA. Or, această camera ar fi adus atingere rolului Comitetului statelor membre și ar fi depășit astfel limitele competenței sale de control.

164 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

165 Aceste argumente trebuie respinse ca inoperante. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 34 de mai sus, Republica Federală Germania solicită anularea deciziei atacate în măsura în care camera de recurs a anulat în parte decizia ECHA. Or, punctul 41 din decizia atacată se înscrie într-o parte a acesteia în care camera menționată a respins primul aspect al primului motiv invocat în fața sa.

166 În consecință, toate argumentele Republicii Federale Germania care vizează examinarea primului aspect al primului motiv invocat în fața camerei de recurs trebuie respinse.

b) Cu privire la argumentele care vizează examinarea celui de al doilea și a celui de al treilea aspect ale primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs

167 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și în cadrul celui de al șaselea motiv al prezentei acțiuni, Republica Federală Germania invocă argumente care urmăresc să repună în discuție examinarea, de către camera de recurs, a celui de al doilea și a celui de al treilea aspect ale primului motiv al contestației formulate în fața camerei menționate.

168 Într-o primă etapă, vor fi examinate argumentele Republicii Federale Germania care vizează examinarea celui de al doilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs și, într-o a doua etapă, argumentele sale care vizează examinarea celui de al treilea aspect al primului motiv al acestei contestații.

1) Cu privire la argumentele care vizează examinarea celui de al doilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs

169 În decizia sa, ECHA a cerut solicitanților înregistrării să realizeze un test de simulare a degradării finale în apele de suprafață în conformitate cu metoda nr. 309, utilizând componentul R-898 al benpatului, astfel cum se specifică în secțiunea III.3 din expunerea de motive a acestei decizii. În cadrul acestei expuneri de motive, la paginile 8-10 din decizia menționată, aceasta a precizat că, în momentul realizării acestui test, era important ca metaboliții să fie identificați pentru a arăta că degradarea în sistemul de testare a fost observată. În opinia sa, în acest scop, trebuiau respectate anumite condiții. Una dintre aceste condiții ar fi fost că metaboliții care reprezintă etape cruciale ale căilor de transformare (metaboliții cheie) trebuiau să fie detectați și identificați cu ajutorul unor „relații cantitative structură-activitate” și că soluțiile standard trebuiau să garanteze că detectarea și cuantificarea acestor metaboliți cheie erau posibile.

170 În cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs, societățile intervenientе au susținut că testul care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 309 nu era adecvat pentru obținerea rezultatelor urmărite. În cadrul celei de a treia critici din acest aspect, ele au arătat, printre altele, că slaba solubilitate în apă a benpatului ar avea drept consecință că un astfel de test ar produce metaboliți în cantități atât de mici încât nu ar fi posibilă identificarea lor.

171 La punctele 118-125 din decizia atacată, camera de recurs a examinat această critică.

172 La punctul 119 din decizia atacată, camera de recurs a arătat că, în decizia sa, ECHA a solicitat nu numai realizarea unui test potrivit metodei nr. 309 pentru a se determina timpul de înjumătățire a benpatului în apele pelagice, ci și identificarea metaboliților formați din benpat în cadrul acestui test.

173 La punctul 121 din decizia atacată, camera de recurs a constatat că din Liniile directoare 309 ale Organizației pentru Cooperare și Dezvoltare Economică (OCDE) pentru testarea produselor chimice reieșea că, din cauza limitelor analitice, era adesea imposibilă măsurarea concentrației substanței de test cu precizia necesară atunci când substanța de test era aplicată la o concentrație mai mică sau egală cu 100 µg/l. Din liniile directoare menționate ar reieși de asemenea că puteau fi utilizate concentrații mai mari ale substanței de test (mai mari de 100 µg/l și, uneori, mai mari de 1 mg/l) pentru identificarea și cuantificarea principalilor produși de transformare sau atunci când nu era disponibilă nicio metodă de analiză specifică cu o limita de detecție scăzută. Potrivit acestor linii directoare, atunci când sunt testate concentrații mari ale substanței de test, nu ar fi posibilă utilizarea rezultatelor pentru estimarea constantei de degradare de prim ordin și a timpului de înjumătățire, întrucât degradarea nu ar urma probabil cinetica de prim ordin.

174 La punctul 122 din decizia atacată, camera de recurs a examinat dacă identificarea metaboliților în cursul testului efectuat în conformitate cu metoda nr. 309 era realistă. Ea a considerat că nu era realist să se spere că un astfel de test permite identificarea metaboliților substanței, întrucât aceasta prezenta o solubilitate maximă de 45 µg/l, în timp ce concentrația necesară pentru identificarea principalilor produși de transformare era mai mare de 100 µg/l și, uneori, mai mare de 1 mg/l. Pe de altă parte, la punctul menționat, aceasta a precizat că nici ECHA, nici societățile intervenientе nu au fost în măsură să identifice o metodă adaptată pentru identificarea principalilor produși de transformare care ar putea fi creați în timpul realizării testului potrivit metodei menționate.

175 La punctul 123 din decizia atacată, camera de recurs a arătat că ECHA și autoritatea desemnată au susținut că societățile intervenientе trebuiau să încerce să identifice metaboliții formați în studiu, chiar dacă nu este sigur că pot reuși acest lucru. Ea a observat că aceste argumente nu demonstrau că metoda nr. 309 solicitată era adecvată pentru identificarea metaboliților benpatului și că acestea urmăreau să transfere intervenientelor menționate responsabilitatea de a concepe și de a evalua studiul astfel încât să permită identificarea metaboliților.

176 La punctul 124 din decizia atacată, camera de recurs a concluzionat că ECHA nu a demonstrat suficient că un test care trebuie realizat potrivit metodei nr. 309 ar fi în măsură să își atingă obiectivul, în măsura în care agenția menționată obliga societățile intervenientе să identifice metaboliții benpatului în cadrul acestui test. Întemeindu-se pe această concluzie, ea a admis cea de a treia critică din cadrul celui de al doilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața sa și a anulat decizia ECHA în măsura în care aceasta din urmă a solicitat societăților menționate să identifice, în cursul testului potrivit metodei menționate, metaboliții benpatului.

177 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și în cadrul primului aspect al celui de al șaselea motiv ale prezentei acțiuni, Republica Federală Germania arată că aceste considerații ale camerei de recurs sunt eronate.

178 Trebuie să se examineze, într-o primă etapă, argumentele Republicii Federale Germania care urmăresc să demonstreze că această cameră de recurs nu ar fi trebuit să constate existența unei decizii autonome și independente referitoare la identificarea metaboliților, într-o a doua etapă, argumentele sale care vizează competența camerei menționate, într-o a treia etapă, argumentele sale întemeiate pe faptul că această cameră a depășit limitele competenței sale de control, într-o a patra etapă, argumentele sale care urmăresc să demonstreze caracterul eronat al concluziei aceleiași camere potrivit căreia, contrar constatărilor ECHA, nu era imposibilă identificarea metaboliților benpatului, într-o a cincea etapă, argumentele sale întemeiate pe faptul că identificarea metaboliților constituie unul dintre elementele metodei nr. 309, într-o a șasea etapă, argumentul său întemeiat pe faptul că acestei metode i se mai pot aduce clarificări, într-o a șaptea etapă, argumentul său întemeiat pe caracterul contradictoriu al deciziei atacate, într-o a opta etapă, argumentul său întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare și, în sfârșit, într-o a noua etapă, argumentul său întemeiat pe faptul că respectiva cameră de recurs nu a ținut seama de criteriul relevant referitor la principiul proporționalității.

i) Cu privire la argumentele care urmăresc să demonstreze că această cameră de recurs nu ar fi trebuit să constate existența unei decizii autonome și independente referitoare la identificarea metaboliților

179 În cadrul primului aspect al celui de al șaselea motiv, Republica Federală Germania arată că, contrar constatărilor camerei de recurs care figurează la punctul 119 din decizia atacată, specificațiile cuprinse în decizia ECHA referitoare la identificarea metaboliților nu constituiau o decizie autonomă și independentă de cererea privind testul care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 309. În general, deciziile adoptate în urma evaluării unei substanțe nu ar indica numai testele care trebuie efectuate, ci ar oferi și detalii privind realizarea concretă a acestor teste, pentru a garanta că rezultatele sunt utilizate în mod optim în vederea atingerii obiectivului de informare urmărit. Simplul fapt de a descrie diferitele etape care trebuie urmate pentru a ajunge la rezultat ar lăsa să se înțeleagă că singura obligație care se impunea era de a face tot posibilul pentru a le urma. Liniile directoare 309 ale OCDE pentru testarea produselor chimice ar concretiza, prin urmare, eforturile care trebuie depuse pentru identificarea produșilor de transformare. Din decizia ECHA nu ar rezulta nicio obligație de rezultat. Potrivit Republicii Federale Germania, dacă ECHA ar fi vrut cu adevărat să impună o obligație de rezultat, nu ar fi avut niciun sens să prescrie aceste demersuri, întrucât solicitanții înregistrării ar fi fost astfel obligați să întreprindă toate tipurile de demersuri. Nici fraza care figurează în decizia ECHA, potrivit căreia în ceea ce privește benpatul ar trebui detectați și identificați metaboliții, nu ar permite să se deducă o obligație de rezultat. S-ar fi solicitat numai prezentarea unor date brute, ceea ce ar însemna că ar fi trebuit furnizate nu numai eventualele rezultate privind metaboliții, ci și datele disponibile care ar fi permis obținerea lor. Aceste informații ar fi foarte interpretabile și ar putea constitui o bază de argumentare esențială pentru identificarea benpatului ca substanță persistentă, chiar dacă testul eșuează, întrucât datele ar putea fi astfel exploatate pentru a solicita realizarea altor teste sau pentru a completa alte informații.

180 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

181 În această privință, în primul rând, trebuie să se arate că, la punctul 119 din decizia atacată, camera de recurs nu a constatat că identificarea metaboliților constituie o decizie autonomă și independentă de cererea de realizare a testului în conformitate cu metoda nr. 309, ci s-a limitat la a arăta că, în decizia sa, ECHA a solicitat nu numai ca acest test să fie realizat pentru a se determina timpul de înjumătățire a benpatului în apele pelagice, ci și ca metaboliții formați din benpat să fie identificați în cadrul acestui test.

182 În al doilea rând, în măsura în care argumentele Republicii Federale Germania urmăresc să demonstreze că decizia ECHA nu a obligat destinatarii săi să identifice metaboliții formați din benpat, *primo*, trebuie să se arate că, potrivit dispozitivului acestei decizii, destinatarii acesteia erau ținuți să realizeze un test de simulare a degradării finale în apele de suprafață în conformitate cu specificațiile care figurează la punctul III.3 din această decizie.

183 *Secundo*, astfel cum reiese din cuprinsul punctului III.3 din decizia ECHA, în cadrul testului în cauză, metaboliții care reprezintă etape cruciale în căile de transformare (metaboliții cheie) trebuiau identificați cu ajutorul „relației cantitative structură-activitate”. Pe de altă parte, la punctul menționat, se arăta că, în ceea ce privește benpatul, „detectarea și identificarea metaboliților trebuie să fie furnizate”.

184 Având în vedere modul de redactare a deciziei ECHA, nu se poate reproșa camerei de recurs că a considerat că, în decizia menționată, această agenție nu s-a limitat doar la a arăta modul în care trebuia efectuat testul care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 309, ci a prevăzut o obligație a destinatarilor de a identifica metaboliții formați din benpat.

185 În consecință, trebuie să se respingă argumentele Republicii Federale Germania care urmăresc să demonstreze că aprecierea camerei de recurs ce figurează la punctul 119 din decizia atacată, potrivit căreia, în decizia sa, ECHA a solicitat ca metaboliții formați din benpat să fie identificați în cadrul acestui test ce trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 309, este eronată.

ii) Cu privire la argumentele care vizează competența camerei de recurs

186 În cadrul primului aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania susține că problema dacă o concentrație de 45 µg/l de benpat este mai mică decât pragul de detecție care s-ar situa la 100 µg/l este o problemă tehnică care ține de chimie, ce nu ar intra în competența camerei de recurs. Comitetul statelor membre ar fi fost convins că identificarea metaboliților era posibilă urmând metoda de testare prescrisă și constituia cea mai bună șansă de a ajunge la rezultate concludente. Camerei de recurs nu i-ar fi revenit sarcina de a controla această concluzie.

187 Aceste argumente trebuie respinse pentru aceleași motive cu cele enunțate la punctele 40-148 de mai sus.

iii) Cu privire la argumentele care urmăresc să demonstreze că această cameră de recurs a depășit limitele competenței sale de control

188 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și al primului aspect al celui de al șaselea motiv ale prezentei acțiuni, Republica Federală Germania arată că, la punctul 122 din decizia atacată, camera de recurs a depășit limitele competenței sale de control. În opinia sa, la punctul menționat, camera menționată a decis să contrazică expertiza statelor membre privind problema dacă identificarea metaboliților era posibilă. Or, Comitetului statelor membre ar trebui să i se atribuie o largă putere de apreciere ținând seama de funcția sa de comitet de experți, precum și de compunerea sa din membri ținuți de instrucțiunile statelor membre. Prin urmare, această cameră ar dispune doar de o competență de control limitată, a cărei intensitate ar fi comparabilă cu controlul exercitat de instanțe asupra deciziilor discreționare.

189 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

190 În această privință, în primul rând, trebuie să se arate că, în cadrul examinării celui de al doilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața sa, camera de recurs nu a efectuat o evaluare a benpatului și nici nu a examinat ea însăși ce informații suplimentare trebuiau solicitate pentru a se putea realiza evaluarea benpatului în ceea ce privește riscul eventual ca această substanță să fie persistentă. Ea s-a limitat la a examina dacă argumentele invocate de societățile intervenientе erau de natură să demonstreze existența unei erori care afectează decizia ECHA.

191 În al doilea rând, trebuie să se respingă argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe faptul că intensitatea controlului efectuat de camera de recurs a fost excesivă și potrivit cărora aceasta ar fi trebuit să se limiteze la a controla dacă considerațiile ECHA erau afectate de o eroare vădită de apreciere.

192 În acest context, trebuie amintit că, desigur, în cadrul unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 TFUE, controlul pe care îl efectuează instanțele Uniunii este limitat atunci când este vorba despre aprecierea unor elemente de fapt de ordin științific și tehnic deosebit de complexe. Astfel, în ceea ce privește astfel de aprecieri, instanțele Uniunii se limitează la a controla dacă acestea sunt afectate de o eroare vădită sau de un abuz de putere ori dacă autorul deciziei a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (a se vedea Hotărârea din 21 iulie 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punctul 60 și jurisprudența citată).

193 Totuși, această jurisprudență nu are vocație de a se aplica controlului efectuat de camera de recurs a ECHA. În această privință, în ceea ce privește membrii acestui organ, trebuie amintit că, în temeiul articolului 1 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 771/2008, cel puțin unul dintre membri trebuie să aibă calificare juridică și cel puțin un membru trebuie să aibă o calificare tehnică în conformitate cu Regulamentul nr. 1238/2007. În temeiul articolului 1 alineatul (2) din acest din urmă regulament, membrii cu calificare tehnică au diplome universitare sau calificare echivalentă, precum și experiență profesională considerabilă în domeniul evaluării hazardurilor, al evaluării expunerii sau al gestionării riscurilor în ceea ce privește sănătatea umană sau riscul pentru mediu, reprezentat de substanțele chimice, sau în domenii conexe. Trebuie să se deducă din aceste dispoziții că legiuitorul a intenționat să doteze camera de recurs a ECHA cu expertiza necesară pentru a-i permite să efectueze ea însăși aprecieri privind elemente de fapt de ordin științific deosebit de complexe.

194 Prin urmare, controlul, de către camera de recurs, al aprecierilor de ordin științific care figurează într-o decizie a ECHA nu este limitat la verificarea existenței unor erori vădite. Dimpotrivă, în această privință, întemeindu-se pe competențele juridice și științifice ale membrilor săi, camera menționată trebuie să examineze dacă argumentele invocate de reclamantă sunt de natură să demonstreze că aprecierile pe care este întemeiată decizia menționată sunt afectate de erori.

195 Rezultă că, la punctul 122 din decizia atacată, camera de recurs nu a depășit limitele competenței sale de control.

196 Niciunul dintre celelalte argumente invocate de Republica Federală Germania în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și al primului aspect al celui de al șaselea motiv nu poate repune în discuție această concluzie.

197 *Primo*, în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv, Republica Federală Germania susține că restricțiile materiale ale puterii de decizie a ECHA rezultă din articolul 51 din Regulamentul nr. 1907/2006 și că intensitatea controlului efectuat de camera de recurs nu ar fi putut fi modificată de Regulamentul nr. 771/2008, care ar fi fost adoptat pe baza articolului 93 alineatul (4) din Regulamentul nr. 1907/2006.

198 Cu titlu introductiv, trebuie să se arate că acest argument este întemeiat pe premisa potrivit căreia din dispozițiile Regulamentului nr. 1907/2006 ar reieși că controlul pe care îl efectuează camera de recurs în privința deciziilor adoptate în urma evaluării unei substanțe este limitat la un control al erorii vădite.

199 În această privință, pe de o parte, este necesar să se constate că dispozițiile Regulamentului nr. 1907/2006 privind procedura în fața camerei de recurs nu prevăd restricții privind intensitatea controlului efectuat de camera de recurs.

200 Pe de altă parte, în măsura în care Republica Federală Germania invocă faptul că controlul camerei de recurs este limitat în ceea ce privește deciziile adoptate în temeiul articolului 51 din Regulamentul nr. 1907/2006, este suficient să se amintească faptul că dispozițiile care reglementează procedura căii de atac în fața camerei de recurs nu prevăd norme specifice pentru deciziile adoptate în urma evaluării dosarului sau a unei substanțe (a se vedea punctul 53 de mai sus).

201 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se constate că premisa Republicii Federale Germania, potrivit căreia din dispozițiile Regulamentului nr. 1907/2006 ar reieși că controlul pe care îl efectuează camera de recurs în privința deciziilor în urma evaluării substanțelor este limitat la un control al erorii vădite, este eronată.

202 Așadar, argumentul întemeiat pe faptul că Regulamentul nr. 771/2008 nu ar putea modifica intensitatea limitată a controlului care trebuie efectuat de camera de recurs, astfel cum prevede Regulamentul nr. 1907/2006, este întemeiat pe această premisă eronată și, prin urmare, trebuie respins.

203 *Secundo*, în cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și al primului aspect al celui de al șaselea motiv, Republica Federală Germania susține că aceste camere de recurs sunt compuse doar din trei membri și că, în general, numai unul dintre ei dispune de o expertiză tehnică. O cameră de recurs compusă astfel nu ar putea garanta o examinare echivalentă cu cea efectuată în cursul procedurii care conduce la adoptarea unei decizii în urma evaluării unei substanțe. Procedura căii de atac nu ar fi adaptată la deciziile adoptate în urma evaluării dosarului sau a unei substanțe. Posibilitățile de detectare ar depinde de o multitudine de factori care ar trebui apreciați de la caz la caz și examinați cu atenție. Un singur membru calificat al camerei menționate nu ar putea să studieze și să clasifice miile de pagini ale unui studiu. Pe de o parte, această cameră nu ar dispune nici de cunoștințele științifice necesare și nici de personalul competent pentru a răspunde la probleme tehnice complexe. Pe de altă parte, ea nu ar dispune de toate datele științifice, de exemplu informațiile din dosarul de înregistrare și alte informații ale ECHA și ale autorităților competente privind o substanță.

204 În această privință, mai întâi, trebuie să se facă trimitere la considerațiile dezvoltate la punctele 104-109 de mai sus care se opun abordării potrivit căreia intensitatea controlului pe care l-a efectuat camera de recurs în privința motivelor care vizează erori care afectează fondul evaluării benpatului ar fi trebuit să fie limitată la controlul existenței unei erori vădite.

205 În continuare, trebuie amintit că, în cadrul unei contestații formulate în fața sa, camera de recurs nu trebuie nici să efectueze ea însăși o evaluare a substanței în cauză, comparabilă cu cea efectuată de autoritatea desemnată, și nici să decidă ce informații suplimentare sunt necesare pentru realizarea unei astfel de evaluări. Astfel, în cadrul unei asemenea contestații, ea se limitează la a examina dacă argumentele invocate de reclamantă sunt de natură să demonstreze că o decizie adoptată în urma evaluării unei substanțe este afectată de o eroare.

206 Pe de altă parte, trebuie să se constate că Republica Federală Germania se limitează la a invoca faptul că membrul sau membrii camerei de recurs care dispun de o expertiză tehnică nu pot efectua un control privind temeinicia unei decizii a ECHA în urma evaluării unei substanțe, dar nu invocă niciun argument detaliat de natură să demonstreze că, în pofida competențelor de care trebuie să dispună acești membri în temeiul articolului 89 alineatul (3) primul paragraf a doua teză din Regulamentul

nr. 1907/2006, al articolului 1 alineatul (1) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 771/2008 și al articolului 1 alineatul (2) din Regulamentul nr. 1238/2007, ei nu pot efectua un control al considerațiilor tehnice care figurează într-o decizie a ECHA în cadrul unei proceduri în contradictoriu.

207 Republica Federală Germania nu prezintă în special motivele pentru care membrii camerei de recurs, care au adoptat decizia atacată, nu dispuneau de competențele tehnice necesare care să le permită să identifice erorile care afectează decizia ECHA pe care le-au identificat în decizia atacată.

208 În plus, trebuie amintit că, în temeiul articolului 89 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul nr. 1907/2006, în cazul în care este necesar în vederea asigurării unui ritm satisfăcător de prelucrare a recursurilor, pot fi numiți membri suplimentari ai camerei de recurs.

209 În sfârșit, trebuie să se constate că abordarea propusă de Republica Federală Germania nu ar fi conformă cu considerentul (3) al Regulamentului nr. 771/2008, din care reiese că expertiza de care dispune camera de recurs urmărește să asigure că o evaluare echilibrată din punct de vedere juridic și tehnic poate fi efectuată de camera menționată.

210 Având în vedere aceste considerații, argumentele Republicii Federale Germania care vizează componența camerei de recurs trebuie respinse.

211 *Tertio*, în măsura în care Republica Federală Germania arată că o intensitate a controlului mai ridicată poate determina întârzieri în desfășurarea procedurii, acest argument trebuie respins pentru aceleași motive cu cele enunțate la punctele 110-117 de mai sus.

212 *Quarto*, argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe faptul că o astfel de intensitate a controlului ar avea drept consecință că deciziile adoptate în urma evaluării unei substanțe ar fi examinate în mod diferit în funcție de adoptarea lor de către ECHA sau de către Comisie trebuie respins pentru aceleași motive cu cele enunțate la punctele 118-122 de mai sus.

213 *Quinto*, Republica Federală Germania susține că intensitatea controlului efectuat de camera de recurs nu poate depinde de motivele, de argumentele și de probele invocate de reclamantă. Nu este acceptabil ca reclamanta să poată decide intensitatea acestui control.

214 În această privință, trebuie să se arate că întrucât în cadrul unei proceduri în fața sa camera de recurs se limitează la a examina dacă argumentele prezentate de reclamantă sunt de natură să demonstreze o eroare care afectează o decizie a ECHA, întinderea controlului efectuat de camera de recurs depinde de argumentele pe care reclamanta le invocă în cadrul contestației.

215 Totuși, trebuie să se distingă întinderea controlului efectuat de camera de recurs, pe de o parte, și intensitatea acestui control, pe de altă parte. Or, contrar susținerilor Republicii Federale Germania, intensitatea controlului nu poate fi determinată de motivele, de argumentele și de probele invocate de reclamantă.

216 Având în vedere considerațiile precedente, trebuie să se respingă argumentul întemeiat pe faptul că intensitatea controlului nu ar putea depinde de elementele invocate de reclamantă și, prin urmare, de toate argumentele Republicii Federale Germania care urmăresc să demonstreze că, la punctul 122 din decizia atacată, camera de recurs a depășit limitele competenței sale de control.

iv) Cu privire la argumentele întemeiate pe faptul că, contrar constatărilor camerei de recurs, nu era posibilă identificarea metaboliților benpatului

217 Republica Federală Germania susține că constatarea camerei de recurs privind pretinsa imposibilitate de identificare a metaboliților este eronată. În primul rând, această constatare ar fi întemeiată pe Liniile directoare 309 ale OCDE pentru testarea produselor chimice. Or, liniile directoare menționate s-ar limita la a enunța că, în general, trebuie să se utilizeze concentrații de 100 µg/l pentru a se putea detecta prezența metaboliților. Totuși, ele nu ar exclude ca această detectare să fie posibilă la un nivel de concentrație mai mic. În al doilea rând, camera de recurs ar fi pierdut din vedere că metoda menționată a fost adoptată în anul 2004 și că, de atunci, capacitățile de detectare ale metodelor de analiză au continuat să se îmbunătățească. În al treilea rând, decizia ECHA ar conține cerințe referitoare la adaptarea testelor, care ar urmări tocmai să se poată identifica cu o probabilitate ridicată metaboliții unei substanțe greu solubile. În al patrulea rând, „metodele de testare din anul 2004” ar fi putut fi folosite cu o cantitate de substanță de două ori mai mică, și anume o solubilitate de 45 µg/l în loc de 100 µg/l. Acest lucru ar fi cu atât mai adevărat ținând seama de metodele de măsurare actuale.

218 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

219 În această privință, în primul rând, trebuie să se arate că, în decizia atacată, camera de recurs nu a exclus posibilitatea ca în timpul testului care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 309, metaboliții benpatului să fie eventual identificați. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 123 din decizia menționată, această cameră s-a limitat la a constata că nu era sigur că destinatarii deciziei ECHA pot reuși să identifice metaboliții formați din benpat în cadrul realizării testului în cauză. Prin urmare, contrar susținerilor Republicii Federale Germania, în decizia atacată, camera menționată nu a constatat că era imposibil ca metaboliții să poată fi identificați la o concentrație mai mică de 100 µg/l.

220 În al doilea rând, în decizia atacată, camera de recurs nu a repus în discuție obligația destinatarilor deciziei ECHA de a ține seama de metaboliții benpatului în ipoteza în care ar putea fi identificați metaboliți în cadrul testului care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 309. Dimpotrivă, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 125 din decizia atacată, ea a considerat că, potrivit Liniilor directoare 309 ale OCDE pentru testarea produselor chimice, în principiu, destinatarii menționați erau obligați să depună toate eforturile rezonabile pentru a identifica și pentru a cuantifica principalii produși de transformare realizând testul menționat și să consemneze aceste eforturi în raportul de studiu în consecință. Prin urmare, ea s-a limitat la a repune în discuție obligația de rezultat în ceea ce privește identificarea metaboliților benpatului în cadrul acestui test.

221 În al treilea rând, Republica Federală Germania susține că această cameră de recurs a săvârșit o eroare, având în vedere că Liniile directoare 309 ale OCDE pentru testarea produselor chimice nu excludeau că o detectare a prezenței metaboliților este posibilă la un nivel de concentrație mai mic de 100 µg/l.

222 În această privință, trebuie amintit că, în decizia atacată, camera de recurs nu a constatat că identificarea prezenței metaboliților la o concentrație mai mică de 100 µg/l era imposibilă. Dimpotrivă, ea a menținut decizia ECHA în măsura în care ea obliga destinatarii acestei decizii să depună toate eforturile rezonabile pentru a identifica și pentru a cuantifica principalii produși de transformare în cursul realizării testului potrivit metodei nr. 309 și să consemneze aceste eforturi în raportul de studiu în consecință.

223 În schimb, camera de recurs a considerat că, în măsura în care nu era sigur că această identificare este posibilă, o obligație de rezultat în ceea ce privește identificarea metaboliților nu era justificată. Or, posibilitatea ca o identificare să fie posibilă la o concentrație de 45 µg/l nu poate repune în discuție temeinicia acestei considerații.

224 Prin urmare, trebuie să se respingă acest argument al Republicii Federale Germania.

225 În al patrulea rând, presupunând că, prin argumentele sale, Republica Federală Germania dorește să invoce caracterul vădit eronat al aprecierii camerei de recurs potrivit căreia nu era sigur că metaboliții benpatului pot fi identificați în cadrul unui test care trebuie realizat în conformitate cu metoda nr. 309, acestea trebuie de asemenea să fie respinse.

226 În acest context, trebuie amintit că, la punctele 121-123 din decizia atacată, camera de recurs a constatat în esență că din Liniile directoare 309 ale OCDE pentru testarea produselor chimice reieșea că, din cauza limitelor analitice, dacă substanța de test era aplicată la o concentrație de 100 µg/l, nu era realist să se spere că un test va permite identificarea metaboliților substanței menționate, întrucât aceasta ar prezenta o solubilitate maximă de 45 µg/l, iar nici ECHA, nici societățile intervenientе nu au fost în măsură să identifice o metodă adaptată pentru identificarea principalilor produși de transformare care ar putea fi creați în timpul realizării testului menționat.

227 Trebuie de asemenea amintit că, în cadrul unei acțiuni în anulare în temeiul articolului 263 TFUE, controlul pe care îl efectuează instanțele Uniunii este limitat atunci când este vorba despre aprecierea unor elemente de fapt de ordin științific și tehnic deosebit de complexe. Astfel, în ceea ce privește asemenea aprecieri, instanțele Uniunii se limitează la a controla dacă acestea sunt afectate de o eroare vădită, de un abuz de putere ori dacă autorul deciziei a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (a se vedea Hotărârea din 21 iulie 2011, Etimine, C-15/10, EU:C:2011:504, punctul 60 și jurisprudența citată).

228 Prin urmare, trebuie să se examineze dacă argumentele Republicii Federale Germania sunt de natură să demonstreze că în ceea ce privește aprecierea în discuție camera de recurs a săvârșit o eroare vădită, un abuz de putere sau dacă aceasta a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere.

229 *Primo*, Republica Federală Germania arată că metoda nr. 309 a fost adoptată în anul 2004 și că de atunci capacitățile de detectare ale metodelor de analiză au continuat să se îmbunătățească.

230 În această privință, trebuie să se arate că la punctele 121-123 din decizia atacată camera de recurs nu doar a prezentat motivele pentru care nu era sigur că metaboliții benpatului pot fi identificați în cadrul unui test care trebuie realizat în conformitate cu metoda nr. 309, ci a și constatat că nici societățile intervenientе, nici ECHA, nici autoritatea desemnată nu au fost în măsură să identifice o metodă adaptată pentru identificarea principalilor produși de transformare care ar putea fi creați în timpul realizării testului menționat.

231 În aceste împrejurări, argumentația nedetaliată a Republicii Federale Germania referitoare la îmbunătățirea continuă a capacităților de detectare ale metodelor de analiză nu este de natură să demonstreze că aprecierea în cauză a camerei de recurs este vădit eronată.

232 *Secundo*, Republica Federală Germania arată că decizia ECHA conținea precizări referitoare la adaptarea testelor care ar urmări tocmai să se poată identifica cu o probabilitate ridicată metaboliții unei substanțe greu solubile.

233 În această privință, trebuie să se constate că Republica Federală Germania se limitează la a face referire la precizările care figurează în decizia ECHA, dar nu arată despre ce precizări este vorba și nu prezintă motivele pentru care astfel de precizări ar putea demonstra că aprecierea camerei de recurs prezentată la punctul 226 de mai sus este vădit eronată.

234 În orice caz, trebuie să se constate că Republica Federală Germania se limitează la a arăta că precizările care figurează în decizia ECHA urmăreau să permită identificarea, cu o probabilitate ridicată, a metaboliților unei substanțe greu solubile, dar nu demonstrează că este cert că aceste precizări permit identificarea metaboliților benpatului în cadrul unui test realizat în conformitate cu metoda nr. 309.

235 Prin urmare, acest argument nu este de natură să demonstreze că aprecierea în cauză a camerei de recurs este vădit eronată.

236 *Tertio*, Republica Federală Germania susține că personalul său științific presupune că „metodele de testare din anul 2004” ar fi putut fi folosite cu o cantitate de substanță de două ori mai mică, și anume o solubilitate de 45 µg/l în loc de 100 µg/l.

237 În această privință, este suficient să se sublinieze că Republica Federală Germania se limitează la a invoca o supoziție. Or, prin însăși natura sa, o supoziție nu este de natură să demonstreze că aprecierea în cauză a camerei de recurs este vădit eronată.

238 În orice caz, trebuie să se arate că Republica Federală Germania nu prezintă în mod detaliat elementele pe care se întemeiază această supoziție.

239 *Quarto*, Republica Federală Germania arată că decizia ECHA nu a impus solicitanților înregistrării identificarea tuturor metaboliților formați, ci numai a metaboliților principali, și anume principalii produși de degradare. Or, în sine, nici acest argument nu este de natură să demonstreze existența unei erori vădite care afectează aprecierea în cauză a camerei de recurs.

240 Prin urmare, argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe faptul că, contrar constatărilor camerei de recurs, identificarea metaboliților benpatului nu era imposibilă trebuie respinse în totalitate.

v) Cu privire la argumentele întemeiate pe faptul că identificarea metaboliților constituie unul dintre elementele metodei nr. 309

241 Republica Federală Germania susține că identificarea metaboliților constituie unul dintre elementele metodei nr. 309 care ar fi în mod obișnuit prevăzut de Liniile directoare 309 ale OCDE pentru testarea produselor chimice, precum și de transpunerea corespunzătoare care figurează în Regulamentul (CE) nr. 440/2008 al Comisiei din 30 mai 2008 de stabilire a metodelor de testare în temeiul Regulamentului nr. 1907/2006 (JO 2008, L 142, p. 1), astfel cum a fost modificat în scopul adaptării la progresele tehnice de Regulamentul (CE) nr. 761/2009 al Comisiei din 23 iulie 2009 (JO 2009, L 220, p. 1). Faptul că nu ar fi sigur că testul poate identifica efectiv metaboliții în cauză și că sarcina gestionării detaliate a metaboliților revine solicitantului înregistrării ar fi inerent acestei metode. Nu ar fi posibil să se prevadă în mod clar nici rezultatul, nici desfășurarea testului potrivit acestei metode și s-ar putea întâmpla ca, în timpul unui astfel de test, persoana responsabilă de evaluare să trebuiască să adopte și să aplice alte decizii pentru a îndeplini cât mai bine obiectivele evaluării menționate. Prin urmare, specificațiile privind testul efectuat potrivit metodei menționate nu pot fi calificate drept disproporționate.

242 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

243 În această privință, trebuie amintit că la punctul 219 de mai sus s-a arătat că, în decizia atacată, camera de recurs nu a anulat decizia ECHA în măsura în care această din urmă decizie prevedea o obligație a destinatarilor săi de a realiza un test în conformitate cu metoda nr. 309, ci numai în măsura în care aceasta prevedea o obligație de rezultat în ceea ce privește identificarea metaboliților în cadrul realizării acestui test.

244 Prin urmare, sub rezerva obligației de rezultat în ceea ce privește identificarea metaboliților benpatului, specificațiile privind desfășurarea testului care trebuie realizat potrivit metodei nr. 309 nu au fost repuse în discuție de camera de recurs.

245 Argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe faptul că identificarea metaboliților constituie unul dintre elementele metodei nr. 309 trebuie să fie respinse.

vi) Cu privire la argumentele întemeiate pe faptul că metodei nr. 309 i se mai pot aduce clarificări

246 Republica Federală Germania susține că este posibilă o clarificare mai precisă a metodei nr. 309. În cadrul evaluării unei substanțe, metodele de testare prevăzute de reglementare ar putea fi clarificate sau chiar modificate parțial, astfel încât să se poată optimiza rezultatele, în anumite cazuri, prin intermediul unor adaptări punctuale. Identificarea metaboliților în cadrul unui test realizat în conformitate cu metoda nr. 309 ar fi utilă și pentru a pregăti un eventual test în conformitate cu metoda nr. 308. În acest context, Republica Federală Germania susține de asemenea că respectiva cameră de recurs nu ar fi trebuit să separe cererea de realizare a testului în conformitate cu metoda nr. 309 de identificarea metaboliților. Pe de o parte, eliminarea clarificărilor referitoare la identificarea metaboliților ar determina termene artificiale, care ar întârzia în mod inutil identificarea, și costuri suplimentare pentru colectarea informațiilor necesare. Pe de altă parte, acest lucru ar fi făcut mai complicate realizarea ulterioară și succesul unui test potrivit metodei nr. 308.

247 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

248 Argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe faptul că metodei nr. 309 i se mai pot aduce clarificări trebuie respinse. Acestea nu pot repune în discuție considerațiile camerei de recurs.

249 Astfel, după cum s-a arătat la punctele 243 și 244 de mai sus, în decizia atacată, camera de recurs nu a repus în discuție nici utilizarea metodei nr. 309, nici posibilitatea de a modifica această metodă. Ea s-a limitat la a anula decizia ECHA în măsura în care aceasta prevedea o obligație de rezultat în ceea ce privește identificarea metaboliților, din cauza faptului că nu era sigur că destinatarii acestei decizii pot identifica metaboliții benpatului în conformitate cu metoda menționată.

vii) Cu privire la argumentul întemeiat pe caracterul pretins contradictoriu al deciziei atacate

250 Republica Federală Germania susține că decizia atacată este contradictorie. Pe de o parte, camera de recurs ar fi anulat obligația de identificare a metaboliților la punctul 1 din decizia menționată. Pe de altă parte, în motivele acestei decizii, ea ar fi admis că nu putea exclude posibilitatea să nu se obțină niciun rezultat utilizabil cu privire la metaboliți și ar fi arătat că destinatarii deciziei ECHA ar trebui să facă tot posibilul pentru a cuantifica principalii produși de transformare în timpul realizării testului în conformitate cu metoda nr. 309 și să detalieze aceste eforturi în raportul de studiu corespunzător.

251 ECHA, susținută de Comisie, și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

252 Argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe caracterul pretins contradictoriu al deciziei atacate trebuie respins.

253 Astfel, după cum s-a arătat la punctele 243 și 244 de mai sus, camera de recurs a anulat decizia ECHA în măsura în care decizia menționată prevedea o obligație de rezultat în ceea ce privește identificarea metaboliților. Or, în acest context, ea nu s-a întemeiat pe considerația potrivit căreia o astfel de identificare era imposibilă, ci numai pe considerația potrivit căreia nu era sigur că o astfel de identificare este posibilă în ceea ce privește metaboliții benpatului.

254 Prin urmare, contrar susținerilor Republicii Federale Germania, constatarea camerei de recurs, care figurează la punctul 125 din decizia atacată, potrivit căreia, în cadrul realizării testului conform Liniilor directoare 309 ale OCDE pentru testarea produselor chimice, destinatarii acestei decizii rămâneau obligați să depună toate eforturile rezonabile pentru a identifica și pentru a cuantifica principalii produși de transformare și să consemneze aceste eforturi în raportul de studiu în

consecință, nu poate fi considerată ca fiind contradictorie cu anularea de către camera de recurs a deciziei ECHA în măsura în care această din urmă decizie prevedea o obligație de rezultat în ceea ce privește identificarea metaboliților.

viii) Cu privire la argumentul întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare

255 Republica Federală Germania arată că respectiva cameră de recurs a încălcat obligația de motivare. Motivele indicate în decizia atacată nu ar justifica anularea cerinței cu privire la identificarea metaboliților, ci mai degrabă menținerea acesteia.

256 ECHA, susținută de Comisie, și societățile intervenientе, contestă acest argument.

257 În această privință, pe de o parte, trebuie amintit că obligația de motivare constituie o normă fundamentală de procedură, care trebuie distinsă de problema temeiniciei motivării, aceasta din urmă fiind o componentă a legalității pe fond a actului în litigiu (Hotărârea din 22 martie 2001, Franța/Comisia, C-17/99, EU:C:2001:178, punctul 35). Prin urmare, trebuie să se respingă argumentația Republicii Federale Germania care urmărește să repună în discuție temeinicia considerațiilor camerei de recurs în măsura în care argumentația menționată este prezentată în susținerea argumentului său întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare.

258 Pe de altă parte, în măsura în care, prin argumentația sa, Republica Federală Germania ar susține în esență că pretinsul caracter contradictoriu al raționamentului camerei de recurs nu îi permite să înțeleagă dacă decizia atacată era întemeiată sau afectată eventual de un viciu, este suficient să se amintească, făcând trimitere la punctele 252-254 de mai sus, că considerațiile camerei de recurs dezvoltate la punctele 118-125 din decizia atacată nu sunt contradictorii.

259 Rezultă că argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare trebuie de asemenea respins.

ix) Cu privire la argumentul întemeiat pe faptul că această cameră de recurs a introdus un prag de probabilitate imprecis din punct de vedere material și necuantificat

260 Republica Federală Germania arată că abordarea camerei de recurs încalcă criteriul relevant referitor la principiul proporționalității. Problema relevantă ar fi dacă, potrivit stadiului toxicologiei reglementare, rezultă a fi judicios și oportun să se realizeze un test. Cu alte cuvinte, ar trebui să se determine dacă acest test poate identifica un risc, chiar dacă utilitatea sa, în cazul concret, nu este certă. Or, în decizia atacată, camera menționată ar fi introdus un prag de probabilitate inexact din punct de vedere material și necuantificat.

261 ECHA, susținută de Comisie, și societățile intervenientе contestă acest argument.

262 În această privință, în primul rând, trebuie amintit că, desigur, camera de recurs a considerat că ECHA nu avea dreptul să prevadă o obligație de identificare a metaboliților benpatului dacă nu era sigur că acești metaboliți pot fi identificați în timpul unui test care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 309. Cu toate acestea, nu se poate reproșa camerei menționate că a considerat că ECHA nu avea dreptul să prevadă o obligație de rezultat pentru destinatarii deciziei sale, în condițiile în care nu era sigur că identificarea metaboliților benpatului poate fi realizată în conformitate cu această metodă.

263 În al doilea rând, în ceea ce privește obligația de a realiza un test în conformitate cu metoda nr. 309, este suficient să se amintească faptul că, în decizia atacată, camera de recurs nu a repus în discuție această obligație. Prin urmare, în această decizie, camera menționată nu a modificat pragul de probabilitate care trebuie atins pentru a justifica o cerere de realizare a testului menționat. Dimpotrivă, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 125 din decizia menționată, această cameră a

considerat că, potrivit Liniilor directoare 309 ale OCDE pentru testarea produselor chimice, destinatarii deciziei ECHA erau obligați să depună toate eforturile rezonabile pentru a identifica și pentru a cuantifica principalii produși de transformare în cadrul realizării acestui test și să consemneze aceste eforturi în raportul de studiu în consecință.

264 Prin urmare, trebuie să se respingă argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe faptul că camera de recurs a introdus un prag de probabilitate inexact din punct de vedere material și necuantificat și, în consecință, toate argumentele care vizează examinarea celui de al doilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs.

2) Cu privire la argumentele care vizează examinarea celui de al treilea aspect al primului motiv invocat în fața camerei de recurs

265 În decizia sa, ECHA a prevăzut o cerere de informații suplimentare în ipoteza în care testul realizat în conformitate cu metoda nr. 309 nu ar permite să se constate dacă benpatul era persistent sau foarte persistent în sensul punctelor 1.1.1 și 1.2.1 din anexa XIII la Regulamentul nr. 1907/2006. În această ipoteză, s-a prevăzut efectuarea unui test de simulare în sedimente realizat în conformitate cu metoda nr. 308, cu componentul R-898 în loc de benpat.

266 În cadrul punctului III.4 din expunerea de motive din decizia sa, ECHA a precizat că sedimentele sunt de asemenea un compartiment de mediu care prezintă motive de îngrijorare. Benpatul ar fi fost foarte absorbant și, în consecință, s-ar absorbi rapid și la un nivel ridicat în sedimente. În opinia sa, este de asemenea probabil ca în cadrul testului efectuat potrivit metodei nr. 308 să fie generat un nivel ridicat de reziduuri neextractibile și ar fi probabil dificil să se separe degradarea de procesele de disipare. Pentru a facilita interpretarea datelor, ar trebui să se respecte anumite condiții. Pentru a evalua persistența benpatului, ar fi necesar să se facă o distincție între simpla eliminare și degradare. În acest scop, detectarea și identificarea metaboliților ar fi cerințe fundamentale. O temperatură ridicată ar favoriza vitalitatea inoculului, probabilitatea de formarea a metaboliților și posibilitatea de identificare a metaboliților, în raport cu o temperatură mai scăzută. Prin urmare, testul ar trebui să fie efectuat la 20 °C, dar această temperatura ar trebui redusă la 12 °C, utilizând ecuația Arrhenius. R-898 ar trebui să fie utilizat în locul benpatului.

267 În cadrul celui de al treilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs, societățile intervenientе au arătat în esență că, din cauza proprietăților benpatului, un test efectuat în conformitate cu metoda nr. 308 nu era adecvat pentru examinarea persistenței sale.

268 La punctele 133-142 din decizia atacată, camera de recurs a examinat aceste argumente.

269 La punctul 136 din decizia atacată, camera de recurs a constatat că benpatul prezintă dificultăți deosebite în contextul realizării unui test în conformitate cu metoda nr. 308. Nu numai că benpatul ar putea trece de la faza apoasă la faza solidă a sistemului de testare, ci ar putea de asemenea să formeze reziduuri neextractibile în faza solidă. Astfel cum ambele părți ar fi confirmat în fața sa în ședință, nu ar fi sigur în prezent că este posibilă identificarea și cuantificarea reziduurilor neextractibile formate de substanță în cadrul unui test efectuat în conformitate cu metoda menționată. Potrivit camerei menționate, nu era sigur că acest test permite în practică măsurarea adsorbției sau a descompunerii substanței în cauză.

270 La punctul 137 din decizia atacată, camera de recurs a subliniat că un raport al proiectului de inițiativă de cercetare pe termen lung al Consiliului European al Industriei Chimice (CEFIC) a ridicat o serie de probleme cu privire la caracterul adecvat al metodei nr. 308 pentru evaluarea substanțelor precum benpatul. Aceasta a subliniat de asemenea că autoritatea desemnată și ECHA au confirmat în cursul ședinței desfășurate în fața sa că nu există în prezent niciun demers general acceptat pentru a integra reziduurile neextractibile în evaluarea de mediu a unei substanțe.

271 La punctul 138 din decizia atacată, camera de recurs a concluzionat că pe baza elementelor de probă și a argumentelor prezentate în fața sa nu exista la acel moment niciun consens științific cu privire la modul în care ar trebui evaluate rezultatele unui test efectuat în conformitate cu metoda nr. 308 în ceea ce privește identitatea și proprietățile reziduurilor neextractibile.

272 La punctul 139 din decizia atacată, camera de recurs a arătat că decizia ECHA impunea realizarea unui test potrivit metodei nr. 308 numai dacă testul care trebuia realizat potrivit metodei nr. 309, inclusiv identificarea metaboliților, nu permitea să se demonstreze persistența benpatului. Dat fiind că obligația de măsurare a metaboliților formați în cadrul acestui din urmă test fusese anulată, această identificare era incertă. Ea a arătat de asemenea că, de îndată ce vor fi disponibile informații referitoare la metaboliți, aceste noi informații vor trebui evaluate și, dacă este cazul, s-ar putea impune realizarea unui studiu potrivit metodei nr. 308.

273 La punctul 140 din decizia atacată, camera de recurs a ajuns la concluzia că ECHA nu a demonstrat că un test care trebuie realizat potrivit metodei nr. 308 era adecvat pentru determinarea persistenței benpatului.

274 La punctul 141 din decizia atacată, camera de recurs nu a exclus că era eventual posibil ca un test efectuat potrivit metodei nr. 308 să permită determinarea persistenței benpatului. Astfel, ea a arătat că ECHA ar putea fi în măsură să stabilească la un moment ulterior că un studiu realizat în conformitate cu această metodă este adecvat pentru studierea persistenței benpatului, inclusiv o metodă care prevede examinarea identității și a proprietăților metaboliților săi. Cu toate acestea, în opinia sa, justificarea de către ECHA a unui astfel de studiu ar trebui să țină seama de orice altă informație relevantă și disponibilă recent, precum rezultatele testului care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 309.

275 La punctul 142 din decizia atacată, camera de recurs a concluzionat că, pentru aceste motive, cel de al treilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața sa trebuia admis, iar decizia ECHA anulată în măsura în care decizia menționată solicita realizarea testului potrivit metodei nr. 308.

276 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și al celui de al doilea aspect al celui de al șaselea motiv ale prezentei acțiuni, Republica Federală Germania susține că aceste considerații ale camerei de recurs sunt afectate de o eroare.

277 Într-o primă etapă, trebuie să se statueze cu privire la argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe faptul că camera de recurs a depășit limitele competenței sale de control. Într-o a doua etapă, vor fi examinate argumentele care urmăresc să repună în discuție temeinicia considerațiilor camerei menționate.

i) Cu privire la argumentele care urmăresc să demonstreze că această cameră de recurs a depășit limitele competenței sale de control

278 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și al celui de al doilea aspect al celui de al șaselea motiv ale acțiunii formulate în fața Tribunalului, Republica Federală Germania arată că, la punctul 136 din decizia atacată, camera de recurs a depășit limitele competenței sale de control. În opinia sa, la punctul menționat, camera menționată a contrazis expertiza statelor membre privind problema dacă testul, care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 308, era adecvat. Or, Comitetului statelor membre ar trebui să i se atribuie o largă putere de apreciere ținând seama de funcția sa de comitet de experți și de compunerea sa din membri ținuți de instrucțiunile statelor membre. Prin urmare, această cameră ar dispune doar de o competență de control limitată, a cărei intensitate ar fi comparabilă cu controlul exercitat de instanțe asupra deciziilor discreționare.

279 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

280 Argumentele Republicii Federale Germania care urmăresc să demonstreze că respectiva cameră de recurs a depășit limitele competenței sale de control trebuie respinse pentru aceleași motive cu cele enunțate la punctele 190-216 de mai sus.

ii) Cu privire la argumentele care urmăresc să repună în discuție temeinicia considerațiilor camerei de recurs

281 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al șaselea motiv, Republica Federală Germania invocă argumente care urmăresc să repună în discuție temeinicia considerațiilor pe care camera de recurs și-a întemeiat concluzia potrivit căreia nu s-a dovedit că testul de simulare în sedimente, efectuat în conformitate cu metoda nr. 308 și solicitat de ECHA în decizia sa, nu era adecvat. Ea recunoaște că o parte din benpat este ireversibil legată de compartimentele de mediu și, prin urmare, nu poate fi detectată în aceste medii, ceea ce poate determina dificultăți pentru efectuarea unei evaluări experimentale a distribuției substanței în sistemul de testare și a procentului de degradare care trebuie indicat. Cu toate acestea, în opinia sa, Comitetul statelor membre a considerat în mod întemeiat că exista o șansă reală ca testul realizat potrivit metodei nr. 308 să conducă la rezultate realiste și utilizabile, în pofida problemelor legate de reziduurile neextractibile.

282 În primul rând, Republica Federală Germania arată că abordarea camerei de recurs încalcă criteriul relevant referitor la principiul proporționalității. Problema relevantă ar fi dacă, potrivit stadiului toxicologiei reglementare, rezultă judicios și oportun să se realizeze un test. Cu alte cuvinte, ar trebui să se determine dacă acest test poate identifica un risc, chiar dacă utilitatea sa, în cazul concret, nu este certă. Cererile de informații suplimentare nu ar avea o repercusiune directă asupra valorii comerciale a benpatului, ci ar constitui numai o etapă intermediară înaintea unor eventuale măsuri de administrare a riscurilor. Având în vedere obiectivul Regulamentului nr. 1907/2006 care este de a asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane, a mediului și a principiului precauției, identificarea riscurilor ar fi trebuit să fie deosebit de ușoară și absolut posibilă. Prin urmare, nu se poate impune o probabilitate prea ridicată în ceea ce privește capacitatea testelor de a identifica o proprietate determinată, întrucât, în caz contrar, vor fi autorizate numai testele ale căror rezultate ar fi relativ previzibile. Cu toate acestea, numai în mod excepțional, s-ar putea prevedea înainte de realizarea unui test că acesta permite efectiv furnizarea informației căutate sau că sunt necesare alte studii pentru identificarea riscului existent. Potrivit Republicii Federale Germania, camera menționată ar fi trebuit să se limiteze să verifice dacă măsura urmărea scopul vizat și dacă era aptă să îl atingă, examinând dacă considerațiile Comitetului statelor membre erau vădit eronate.

283 Strategia de testare prevăzută de decizia ECHA ar fi îndeplinit acest criteriu. În schimb, strategia menționată, astfel cum a fost modificată de camera de recurs, nu ar fi îndeplinit acest criteriu. Modificările efectuate de camera menționată ar fi fost întemeiate pe ideea potrivit căreia poate fi impus un test doar dacă este de așteptat în mod suficient de cert că acesta va permite să se obțină rezultate concludente privind proprietatea studiată. Procedând astfel, această cameră ar fi introdus un prag de probabilitate inexact din punct de vedere material și necuantificat. Ar fi dificil să se prevadă în ce măsură un test ar permite în cele din urmă să se evalueze prezența sau absența proprietății studiate. Acest prag ar reduce în mod semnificativ posibilitățile de a obține informații prin intermediul Regulamentului nr. 1907/2006. O astfel de abordare nu ar fi conformă cu obiectivele urmărite de regulamentul menționat. Ea nu ar fi conformă, printre altele, cu principiul precauției, care ar impune colectarea tuturor informațiilor legate de riscuri. Cererile de testare care subzistă după decizia atacată ar fi mai puțin apte să identifice criteriul de persistență decât decizia ECHA. În definitiv, acest lucru ar fi avut drept consecință că strategia de testare, astfel cum a fost modificată în decizia atacată, ar împiedica realizarea obiectivului de clarificare.

284 ECHA, Comisia și societățile intervenientе contestă aceste argumente.

285 În această privință, trebuie amintit că, în temeiul articolului 1 alineatul (1) din Regulamentul nr. 1907/2006, scopul acestuia din urmă este, desigur, de a se asigura un nivel ridicat de protecție a sănătății umane și a mediului și că, în temeiul articolului 1 alineatul (3) a doua teză din acest regulament, dispozițiile acestuia din urmă se bazează pe principiul precauției.

286 Cu toate acestea, Regulamentul nr. 1907/2006 nu poate fi interpretat numai având în vedere obiectivul care constă în asigurarea unui nivel ridicat de protecție a sănătății umane, a mediului și a principiului precauției. Astfel, în conformitate cu articolul 1 alineatul (1) din regulamentul menționat, scopul acestuia din urmă este de asemenea de a se asigura promovarea unor metode alternative pentru evaluarea pericolelor pe care le prezintă substanțele, precum și libera circulație a substanțelor pe piața internă, asigurând totodată sporirea competitivității și a inovației. Pe de altă parte, trebuie de asemenea să se țină seama de libertatea de a desfășura o activitate comercială în sensul articolului 16 din Carta drepturilor fundamentale și, dacă este cazul, de obiectivul care constă în evitarea testelor pe animale, care reiese în special din considerentul (47) al acestui regulament.

287 Criteriul relevant referitor la principiul proporționalității este rezultatul punerii în balanță a diferitor obiective urmărite de Regulamentul nr. 1907/2006 și a punerii în aplicare a principiului precauției. În aplicarea acestui criteriu, pentru a justifica o cerere de realizare a unui test, ECHA trebuie nu numai să demonstreze existența unui risc potențial pentru sănătatea umană sau pentru mediu și necesitatea de a clarifica acest risc, ci și să dovedească faptul că există o posibilitate realistă ca informația solicitată să permită să se ia măsuri îmbunătățite de administrare a riscurilor.

288 Prin urmare, având în vedere aceste considerații, nu se poate reproșa camerei de recurs că a considerat că o cerere de realizare a unui test, prevăzută într-o decizie adoptată în urma evaluării unei substanțe, era adecvată atunci când exista o posibilitate realistă ca acest test să producă rezultate relevante pentru evaluarea menționată.

289 Având în vedere aceste considerații, nu se poate reproșa camerei de recurs că a considerat că, în cazul în care, din cauza particularităților unei substanțe, există îndoieli întemeiate cu privire la problema dacă metoda de testare avută în vedere de ECHA ar permite producerea unor rezultate relevante pentru evaluarea unei substanțe, revine ECHA sarcina de a dovedi că, în pofida acestor îndoieli, există o posibilitate realistă ca metoda să permită producerea unor rezultate relevante.

290 Având în vedere aceste considerații, trebuie să se respingă argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe încălcarea de către camera de recurs a criteriului relevant referitor la principiul proporționalității, prin introducerea unui prag de probabilitate prea ridicat.

291 În al doilea rând, Republica Federală Germania invocă argumente care urmăresc să demonstreze caracterul eronat al aprecierii camerei de recurs potrivit căreia ECHA nu a dovedit existența unei posibilități realiste ca testul care trebuia realizat în conformitate cu metoda nr. 308 să producă rezultate relevante pentru evaluarea benpatului.

292 În acest context, trebuie să se sublinieze că aprecierea în cauză este întemeiată pe aprecierea unor elemente de fapt de ordin științific și tehnic deosebit de complexe și trebuie amintit că, având în vedere limitele controlului instanței Uniunii în această privință, trebuie să se examineze dacă argumentele invocate de Republica Federală Germania sunt de natură să demonstreze că, în ceea ce privește aprecierea menționată, camera de recurs a săvârșit o eroare vădită sau un abuz de putere ori dacă aceasta a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere (a se vedea punctul 227 de mai sus).

293 *Primo*, trebuie să se respingă argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe faptul că toate statele membre din cadrul Comitetului statelor membre au considerat că exista o șansă reală ca testul care trebuia realizat, potrivit metodei nr. 308, să conducă la rezultate realiste și utilizabile în pofida problemelor legate de reziduurile neextractibile din benpat. Astfel, ca atare, acest argument nu este de natură să demonstreze existența unei erori vădite în ceea ce privește aprecierea în cauză.

294 *Secundo*, Republica Federală Germania arată că cererea de realizare a testului în conformitate cu metoda nr. 308 dispusă în decizia ECHA corespundea stadiului toxicologiei reglementare în ceea ce privește procedura care trebuie urmată pentru evaluarea criteriului de persistență, astfel cum era prevăzut de Liniile directoare 308 ale OCDE pentru testarea produselor chimice. Considerațiile camerei de recurs ar repune în discuție această metodă ca atare și, prin urmare, nu ar fi conforme cu Regulamentul nr. 440/2008.

295 În această privință, pe de o parte, trebuie să se arate că, contrar susținerilor Republicii Federale Germania, în decizia atacată, camera de recurs nu a repus în discuție metoda nr. 308 ca atare. Dimpotrivă, astfel cum reiese din cuprinsul punctului 141 din decizia menționată, această cameră a considerat că un test realizat în conformitate cu această metodă putea fi adecvat în măsura în care ECHA ar putea să demonstreze că, în pofida problemelor referitoare la reziduurile neextractibile din benpat, un astfel de test ar putea produce rezultate relevante pentru evaluarea caracterului persistent al benpatului în mediul reprezentat de sedimente.

296 Pe de altă parte, având în vedere considerațiile dezvoltate la punctele 285-290 de mai sus, nu se poate reproșa camerei de recurs că nu s-a limitat la a examina în mod abstract dacă metoda nr. 308 era adecvată pentru evaluarea persistenței substanțelor în mediul reprezentat de sedimente, ci că a examinat această problemă într-un mod mai concret în ceea ce privește benpatul, ținând seama de particularitățile acestei substanțe.

297 Așadar, argumentul Republicii Federale Germania potrivit căruia considerațiile camerei de recurs ar repune în discuție metoda nr. 308 ca atare și, prin urmare, nu ar fi conforme cu Regulamentul nr. 440/2008 trebuie respins.

298 *Tertio*, Republica Federală Germania susține că respectiva cameră de recurs nu repune în discuție că ar fi posibilă obținerea unor rezultate concludente urmând metoda nr. 308.

299 În această privință, trebuie să se arate că, la punctul 141 din decizia atacată, camera de recurs nu a exclus, desigur, că, în pofida problemelor legate de reziduurile neextractibile, metoda nr. 308 poate produce rezultate realiste și utilizabile. Cu toate acestea, la punctul menționat, această cameră a arătat că, pentru a dovedi că există o posibilitate realistă ca un test realizat potrivit acestei metode să producă rezultate relevante pentru evaluarea benpatului, revenea ECHA sarcina de a dovedi că, în pofida acestor probleme, o astfel de posibilitate era realistă.

300 În esență, deși camera de recurs nu a exclus că se poate demonstra că există o posibilitate realistă ca un test realizat potrivit metodei nr. 308 să producă rezultate relevante pentru evaluarea benpatului, în pofida problemelor legate de formarea reziduurilor neextractibile, ea a considerat că, în acest stadiu, ECHA nu a demonstrat acest lucru.

301 Prin urmare, argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe faptul că această cameră de recurs nu a repus în discuție că obținerea unor rezultate concludente urmând metoda nr. 308 era posibilă trebuie respins.

302 *Quarto*, Republica Federală Germania susține că raționamentul urmat de camera de recurs în decizia atacată este circular, în măsura în care camera menționată justifică absența unei perspective de reușită a unui test realizat în conformitate cu metoda nr. 308 prin faptul că această cameră a eliminat specificațiile referitoare la identificarea metaboliților în cadrul testului care trebuie realizat în

conformitate cu metoda nr. 309. Finalitatea strategiei de testare puse în aplicare ar fi constat tocmai în a face astfel încât informațiile deja obținute privind metaboliții, dacă este cazul, în timpul testului realizat în conformitate cu metoda nr. 309 să poată fi exploatate în cadrul testului efectuat în conformitate cu metoda nr. 308, care ar prezenta dificultăți în această privință. Prin urmare, acest lucru ar evidenția foarte clar în ce măsură declarațiile referitoare la o identificare a metaboliților cât mai amplă posibil în cadrul unui test efectuat în conformitate cu metoda nr. 309 ar fi esențiale pentru reușita strategiilor referitoare la identificarea criteriului de persistență.

303 În această privință, mai întâi, trebuie amintit că desigur, camera de recurs a anulat obligația de rezultat pentru identificarea metaboliților în cadrul testului realizat în conformitate cu metoda nr. 309, având în vedere că nu era sigur că o asemenea identificare este posibilă. Or, astfel cum s-a arătat la punctele 169-264 de mai sus, niciunul dintre argumentele invocate de Republica Federală Germania nu poate repune în discuție în mod valabil considerațiile camerei de recurs care justifică această decizie.

304 În continuare, trebuie amintit că, astfel cum a arătat camera de recurs la punctul 125 din decizia atacată, anularea obligației de rezultat în ceea ce privește identificarea metaboliților în cadrul unui test care trebuie realizat în conformitate cu metoda nr. 309 nu repunea în discuție obligația societăților intervenientе de a depune toate eforturile rezonabile pentru a identifica și pentru a cuantifica principalii produși de transformare în cadrul realizării acestui test și de a consemna aceste eforturi în raportul de studiu în consecință. Prin urmare, nu se poate considera că această cameră a limitat în mod nejustificat testul menționat și, așadar, nu i se poate reproșa nici că a limitat în mod nejustificat perspectiva de reușită a testului în conformitate cu metoda nr. 308.

305 În sfârșit, trebuie să se arate că motivul pentru care camera de recurs a anulat cererea ECHA de realizare a testului în conformitate cu metoda nr. 308 era că această agenție nu a dovedit că, în pofida problemelor legate de faptul că benpatul produce reziduuri neextractibile, exista o posibilitate realistă ca testul efectuat în conformitate cu metoda menționată să producă rezultate relevante pentru evaluarea acestei substanțe.

306 Având în vedere aceste considerații, argumentul Republicii Federale Germania întemeiat pe un raționament circular al camerei de recurs în decizia atacată trebuie respins.

307 *Quinto*, Republica Federală Germania susține că nici faptul că un test care trebuie realizat în conformitate cu metoda nr. 308 este dificil de realizat, nici faptul că nu este sigur că acesta permite să se obțină suficiente informații cu privire la reziduurile neextractibile și la metaboliți nu se opuneau să se solicite realizarea acestui test. În caz contrar, substanțe dificil de studiat nu ar putea fi supuse niciunui test.

308 În această privință, pe de o parte, trebuie să se arate că camera de recurs nu s-a întemeiat pe considerația potrivit căreia realizarea unui test în conformitate cu metoda nr. 308 era dificilă, ci pe considerația potrivit căreia ECHA nu a dovedit că exista o posibilitate realistă ca testul menționat să producă rezultate relevante pentru evaluarea benpatului.

309 Pe de altă parte, trebuie să se arate că, la punctele 136 și 138 din decizia atacată, camera de recurs nu s-a întemeiat nici pe incertitudinea inerentă oricărei cercetări experimentale. Dimpotrivă, ea a arătat că, în ceea ce privește benpat, există o problemă specială privind aplicarea metodei nr. 308, care este legată de faptul că această substanță ar putea nu numai să treacă de la faza apoasă la faza solidă a sistemului de testare, ci și să formeze reziduuri neextractibile în faza solidă. Pe de altă parte, ea a arătat în esență că, în cursul procedurii desfășurate în fața sa, ECHA nu a fost în măsură să demonstreze că, în pofida acestei probleme, realizarea unui test în conformitate cu metoda menționată ar putea permite măsurarea adsorbției și a degradării acestei substanțe. Prin urmare, în decizia menționată, ea s-a întemeiat pe considerația potrivit căreia există îndoieli întemeiate privind problema dacă, având în vedere particularitățile substanței menționate, există o posibilitate realistă ca un test realizat în

conformitate cu metoda nr. 308 să permită să se tragă concluzii cu privire la caracterul persistent al acestei substanțe în mediul reprezentat de sedimente. Or, având în vedere considerațiile dezvoltate la punctele 282-290 de mai sus, o astfel de abordare nu poate fi considerată ca fiind vădit eronată.

310 Rezultă că argumentul Republicii Federale Germania, întemeiat pe aceea că nici faptul că un test care trebuie realizat în conformitate cu metoda nr. 308 este dificil de realizat, nici faptul că nu este sigur că acesta permite să se obțină suficiente informații cu privire la reziduurile neextractibile și la metaboliți nu se opuneau să se solicite realizarea acestui test, trebuie respins.

311 Prin urmare, trebuie să se respingă toate argumentele care urmăresc să repună în discuție temeinicia considerațiilor camerei de recurs și, în consecință, toate argumentele care vizează examinarea celui de al treilea aspect al primului motiv invocat în fața camerei de recurs.

2. Cu privire la argumentele care vizează examinarea celui de al doilea motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs

312 La punctele 156-161 din decizia atacată, camera de recurs a examinat și a respins al doilea motiv al contestației formulate în fața sa.

313 În cadrul celui de al doilea aspect al celui de al patrulea motiv al prezentei acțiuni, Republica Federală Germania arată că, în această parte a deciziei atacate, camera de recurs a săvârșit o eroare. În opinia sa, la punctul 159 din decizia menționată, această cameră a exercitat un control de o intensitate excesivă și a adus atingere rolului Comitetului statelor membre.

314 ECHA, Comisia și societățile interveniente contestă aceste argumente.

315 Argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe o eroare care afectează punctele 156-161 din decizia atacată trebuie respinse ca fiind inoperante. Astfel, după cum reiese din cuprinsul punctului 34 de mai sus, Republica Federală Germania solicită anularea deciziei menționate în măsura în care camera de recurs a anulat în parte decizia ECHA. Or, punctul 159 din decizia atacată se înscrie într-o parte a acesteia în care această cameră a respins al doilea motiv al contestației invocat în fața sa.

316 În consecință, argumentele Republicii Federale Germania care vizează examinarea celui de al doilea motiv invocat în fața camerei de recurs trebuie respinse.

3. Cu privire la argumentele care vizează al treilea motiv invocat în fața camerei de recurs și punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate

317 La pagina 7 din decizia sa, ECHA a constatat că există dovezi care arată că benpatul este bioacumulativ și toxic și că, întrucât criteriile de bioacumulare și de toxicitate sunt îndeplinite, trebuie evaluat criteriul de persistență.

318 În cadrul celui de al treilea motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs, societățile interveniente au arătat că considerațiile ECHA privind caracterul bioacumulativ al benpatului erau afectate de erori.

319 La punctele 166-171 din decizia atacată, camera de recurs a examinat aceste argumente.

320 La punctul 166 din decizia atacată, camera de recurs a arătat că aceste considerații ale ECHA se înscriau într-o parte a deciziei sale în care a expus motivele care justificau cererile de informații suplimentare privind caracterul persistent al benpatului. În opinia sa, în acest context, informațiile cu privire la caracterul bioacumulativ al acestei substanțe nu ar fi fost relevante.

321 La punctele 167-169 din decizia atacată, camera de recurs a constatat că constatarea ECHA, potrivit căreia benpat este bioacumulativ, nu ar fi trebuit să figureze în decizia menționată. Pe de o parte, societățile intervenientе nu ar fi fost ascultate cu privire la acest aspect, întrucât această constatare ar fi fost inserată în proiectul de decizie modificat în urma comentariilor societăților menționate cu privire la proiectul de decizie, iar în această privință nu ar fi fost prezentată nicio propunere de modificare. Pe de altă parte, constatarea în cauză nu ar fi fost relevantă în cadrul raționamentului dezvoltat de ECHA pentru a justifica cererea sa de informații suplimentare privind riscul eventual ca benpatul să fie persistent.

322 La punctele 169-171 din decizia atacată, camera de recurs a arătat că trebuia să se elimine constatarea ECHA în cauză din decizia sa. Cu toate acestea, în opinia sa, această eroare nu avea niciun efect asupra dispozitivului deciziei ECHA, era inoperantă și, prin urmare, nu justifica o anulare a aceleiași decizii.

323 La punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate, camera de recurs a „decis” că afirmația privind bioacumularea care figurează în motivele deciziei ECHA ar trebui eliminată din această din urmă decizie.

324 În cadrul celui de al treilea aspect al celui de al șaselea motiv, Republica Federală Germania arată că, la punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate, camera de recurs nu ar fi trebuit să decidă că constatarea referitoare la bioacumulare, care figurează în motivele deciziei ECHA, ar trebui eliminată. Dimpotrivă, camera menționată ar fi trebuit să respingă cel de al treilea motiv al contestației formulate în fața sa. În primul rând, ar trebui să distingă motivele acestei din urmă decizii, care ar reflecta opinia autorităților statelor membre, de dispozitivul aceleiași decizii. Prin ele însele, aceste motive nu ar prejudeca o procedură în temeiul articolului 59 din Regulamentul nr. 1907/2006, în care s-ar evalua existența proprietăților persistente, bioacumulative și toxice ale substanței, iar solicitanții înregistrării ar fi din nou ascultați și implicați. Afirmația ECHA privind bioacumularea nu ar fi avut un caracter obligatoriu. O constatare obligatorie din punct de vedere juridic cu privire la caracterul bioacumulativ al benpatului ar fi posibilă numai în cadrul unei alte proceduri, de exemplu o procedură în temeiul articolului 59 din regulamentul menționat. Această afirmație nu ar fi putut fi interpretată în mod greșit de către destinatarii deciziei ECHA. Pe de altă parte, ECHA nu ar fi supusă niciunei obligații legale de a limita motivarea deciziilor sale la strictul necesar. În al doilea rând, decizia atacată ar rămâne vagă. Dispozitivul menționat nu ar prevedea anularea deciziei ECHA, ci ar recomanda ca o parte a expunerii de motive să fie eliminată, fără să indice clar nici modul și nici persoana care ar trebui să o facă. În al treilea rând, considerația camerei de recurs, potrivit căreia eliminarea constatării ECHA privind caracterul bioacumulativ al benpatului era justificată întrucât societățile interveniente nu au fost ascultate cu privire la acest aspect, nu ar fi întemeiată. În cadrul procedurii desfășurate în fața ECHA, aceste societăți ar fi invocat un argument întemeiat pe faptul că cererile de informații suplimentare privind criteriul de persistență erau disproporționate, pentru motivul că criteriul de bioacumulare nu ar fi încă definit cu certitudine. Constatarea în cauză ar fi răspuns la acest argument.

325 ECHA, susținută de Comisie, contestă aceste argumente. Ea susține că afirmația, care figurează în decizia ECHA, potrivit căreia benpatul este bioacumulativ este deplasată și că există un risc să se facă referire la această afirmație în alte contexte, precum în proceduri naționale sau în proceduri ulterioare care urmăresc să definească substanțe care prezintă motive de îngrijorare deosebită în sensul titlului VII din Regulamentul nr. 1907/2006. Prin urmare, societățile interveniente ar fi trebuit să aibă posibilitatea de a contesta o astfel de afirmație. Pe de altă parte, dacă afirmația în cauză nu ar avea niciun efect asupra restului deciziei ECHA, astfel cum ar susține Republica Federală Germania, nici o anulare a deciziei atacate de către Tribunal în această privință nu ar avea efect asupra restului acestei decizii.

326 La rândul lor, în primul rând, societățile interveniente arată că afirmația ECHA, potrivit căreia benpatul este bioacumulativ, se baza pe erori de analiză. În al doilea rând, acestea susțin că eliminarea afirmației în cauză era justificată. Ele afirmă că aveau dreptul de a solicita anularea acestei părți din decizia ECHA. Ele precizează că, fără această eliminare, nu ar fi avut posibilitatea să își exprime în mod util

punctul de vedere cu privire la criteriul de bioacumulare care nu își avea locul în decizia menționată. În al treilea rând, acestea pretind că, presupunând că declarația referitoare la bioacumularea din decizia inițială nu ar fi definitivă, anularea sa nu ar avea nicio consecință. Prin urmare, Republica Federală Germania nu ar avea niciun interes în anularea acestei părți din decizia atacată.

327 În primul rând, trebuie să se sublinieze că Republica Federală Germania nu prezintă niciun argument de natură să demonstreze caracterul eronat al concluziei camerei de recurs, care figurează la punctul 169 din decizia atacată, potrivit căreia afirmația conform căreia benpatul este bioacumulativ, nu ar fi trebuit să figureze la pagina 7 din decizia ECHA.

328 Astfel, argumentele Republicii Federale Germania nu pot repune în discuție în mod valabil considerația camerei de recurs, care figurează la punctul 166 din decizia atacată, potrivit căreia afirmația privind caracterul bioacumulativ al benpatului era deplasată în partea din expunerea de motive a deciziei ECHA în care această agenție a expus motivele pentru care o cerere de informații suplimentare privind caracterul persistent al benpatului era justificată.

329 Argumentele Republicii Federale Germania nu sunt de natură să repună în discuție în mod valabil nici considerația camerei de recurs, care figurează la punctul 168 din decizia atacată, potrivit căreia în cadrul adoptării unei decizii în urma evaluării unei substanțe, nu este necesar să se ajungă la o concluzie definitivă privind caracterul bioacumulativ al acestei substanțe. Astfel, deși, pentru identificarea unei substanțe ca fiind o substanță care trebuie inclusă în anexa XIV în temeiul articolelor 57 și 59 din Regulamentul nr. 1907/2006, trebuie să se ajungă la o concluzie definitivă privind criteriul care justifică această includere, precum caracterul persistent, bioacumulativ, toxic, foarte bioacumulativ sau foarte toxic al acestei substanțe, acest lucru nu este necesar în cadrul evaluării unei substanțe pentru a justifica o cerere de informații suplimentare cu privire la o substanță. În acest context, este suficient să se dovedească existența unui risc eventual.

330 În al doilea rând, trebuie să se sublinieze că, în decizia atacată, camera de recurs nu s-a limitat la a explica, în cadrul expunerii de motive, că ECHA nu ar fi trebuit să afirme în decizia sa că benpatul este bioacumulativ. Astfel, după cum reiese din modul de redactare a punctului 3 din dispozitivul acestei decizii, camera de recurs a „decis” că afirmația privind bioacumularea va trebui eliminată din decizia ECHA. În acest context, trebuie de asemenea să se arate că, la celelalte puncte din dispozitivul menționat, camera amintită a anulat în parte decizia ECHA, a respins contestația în rest, a stabilit data la care trebuiau furnizate informațiile solicitate și s-a pronunțat cu privire la cheltuielile de judecată.

331 *Primo*, având în vedere modul de redactare a punctului 3 din decizia atacată și contextul său, acest punct nu poate fi considerat ca fiind un element din motivele deciziei menționate, ci trebuie considerat ca fiind o parte din dispozitivul acestei decizii.

332 *Secundo*, nu se poate considera că o eventuală admitere a argumentelor Republicii Federale Germania întemeiate pe faptul că această cameră de recurs nu ar fi trebuit să decidă, la punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate, că constatarea referitoare la bioacumulare, care figurează în motivele deciziei ECHA, va trebui eliminată nu ar avea efecte. Astfel, întrucât acest punct face parte din dispozitivul deciziei atacate, dacă aceste argumente ar fi admise, decizia atacată ar trebui anulată în parte.

333 *Tertio*, trebuie să se respingă argumentul societăților intervenientе întemeiat pe faptul că Republica Federală Germania nu are un interes de a exercita acțiunea în ceea ce privește anularea în parte a deciziei atacate.

334 În această privință, este suficient să se amintească faptul că articolul 263 TFUE face distincție între dreptul a formula o acțiune în anulare al instituțiilor Uniunii și al statelor membre pe de o parte și cel al persoanelor fizice și juridice pe de altă parte, al doilea paragraf al acestui articol conferind în special

oricărui stat membru dreptul de a contesta printr-o acțiune în anulare legalitatea unei decizii a unei agenții a Uniunii, fără ca exercitarea acestui drept să fie condiționată de justificarea unui interes de a exercita acțiunea. Prin urmare, pentru ca acțiunea pe care o introduce să fie admisibilă, un stat membru nu este obligat să demonstreze că un act al unei agenții pe care îl atacă produce efecte juridice în ceea ce îl privește (a se vedea în acest sens Hotărârea din 10 aprilie 2008, Țările de Jos/Comisia, T-233/04, EU:T:2008:102, punctul 37 și jurisprudența citată).

335 *Quarto*, trebuie să se admită argumentele Republicii Federale Germania care sunt întemeiate pe faptul că această cameră de recurs nu ar fi trebuit să decidă, la punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate, că constatarea referitoare la bioacumulare care figurează în motivele deciziei ECHA va trebui eliminată. Astfel, după cum a arătat camera menționată la punctul 170 din decizia atacată, erorile pe care le-a identificat la punctele 166-169 din decizia ECHA nu puteau repune în discuție dispozitivul acestei din urmă decizii și, prin urmare, al treilea motiv al contestației formulate în fața sa era inoperant. În aceste împrejurări, în dispozitivul deciziei atacate, această cameră ar fi trebuit să se limiteze la a respinge acest motiv.

336 Această concluzie nu este repusă în discuție de argumentul ECHA întemeiat pe faptul că societățile intervenientе ar fi trebuit să aibă posibilitatea de a contesta afirmația agenției menționate privind bioacumularea, având în vedere riscul de a se face referire la aceasta în cadrul altor proceduri.

337 Astfel, pe de o parte, întrucât decizia ECHA privea numai cererile de informații suplimentare pe care această agenție le considera necesare pentru realizarea evaluării benpatului în ceea ce privește riscul eventual ca această substanță să fie persistentă, afirmația privind caracterul bioacumulativ al benpatului nu era un motiv din decizia menționată pe care era întemeiat dispozitivul acestei decizii. În aceste împrejurări, nimic nu se opunea ca acest motiv să fie repus în discuție în cadrul unei proceduri ulterioare. Astfel, în ipoteza în care ECHA sau Comisia s-ar întemeia pe afirmația în cauză în cadrul unei astfel de proceduri, de exemplu o procedură având ca obiect identificarea benpatului ca substanță bioacumulativă, în temeiul articolelor 57 și 59 din Regulamentul nr. 1907/2006, nimic nu s-ar opune ca societățile intervenientе să conteste această afirmație în cadrul acestei proceduri sau, dacă este cazul, în cadrul unei contestații în fața camerei de recurs sau al unei acțiuni în fața instanței Uniunii. Aceasta ar fi situația și în cadrul procedurilor desfășurate în fața autorităților naționale.

338 Pe de altă parte, trebuie să se constate că nimic nu se opune ca, în cadrul motivării unei decizii, camera de recurs să se pronunțe cu privire la argumentele invocate în fața sa. Cu toate acestea, în cazul în care aceste argumente sunt inoperante, acest lucru nu poate avea repercusiuni asupra dispozitivului deciziei sale.

339 Rezultă că trebuie admis al treilea aspect al celui de al șaselea motiv, fără să fie necesar să se statueze cu privire la argumentele Republicii Federale Germania care urmăresc să demonstreze că, la punctul 167 din decizia atacată, camera de recurs nu ar fi trebuit să constate că dreptul la apărare al societăților intervenientе a fost încălcat.

340 În consecință, trebuie să se anuleze punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate și să se respingă acțiunea în rest.

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată

341 Potrivit articolului 134 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, partea care cade în pretenții este obligată, la cerere, la plata cheltuielilor de judecată.

342 În speță, punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate trebuie, desigur, să fie anulat pentru motivele prezentate la punctele 330-340 de mai sus. Cu toate acestea, astfel cum s-a arătat la punctele 327-329 de mai sus, camera de recurs avea dreptul să constate, în expunerea de motive a deciziei menționate, că

ECHA nu ar fi trebuit să afirme că benpatul este bioacumulativ. În aceste împrejurări, anularea punctului 3 din dispozitivul menționat nu poate fi considerată substanțială în vederea repartizării cheltuielilor de judecată. Întrucât Republica Federală Germania a căzut în pretenții pentru majoritatea pretențiilor, se impune obligarea acesteia la plata cheltuielilor de judecată efectuate de ECHA și de societățile intervenient, în conformitate cu concluziile acestora.

343 Potrivit articolului 138 alineatul (1) din Regulamentul de procedură, instituțiile care au intervenit în litigiu suportă propriile cheltuieli de judecată. Prin urmare, Comisia va suporta propriile cheltuieli de judecată.

Pentru aceste motive,

TRIBUNALUL (Camera a cincea)

declară și hotărăște:

1) Anulează decizia A-026-2015 a camerei de recurs a Agenției Europene pentru Produse Chimice (ECHA) din 8 septembrie 2017 în măsura în care, la punctul 3 din dispozitivul acestei decizii, camera de recurs a decis că afirmația privind bioacumularea care figurează în expunerea de motive a deciziei ECHA din 1 octombrie 2015, care impune teste suplimentare privind substanța benpat (CAS 68953-84-4), va trebui eliminată.

2) Respinge în rest acțiunea.

3) Republica Federală Germania suportă propriile cheltuieli de judecată, cheltuielile de judecată efectuate de ECHA, precum și cheltuielile de judecată efectuate de Envigo Consulting Ltd și de Djchem Chemicals Poland S.A.

4) Comisia Europeană suportă propriile cheltuieli de judecată.

Gratsias Labucka Dittrich

Pronunțată astfel în ședință publică la Luxemburg, la 20 septembrie 2019.

Semnături

Cuprins

I. Istoricul litigiului și decizia atacată 2

II. Procedura în fața Tribunalului și concluziile părților 4

III. În drept 5

A. Cu privire la primele trei motive, precum și la primul aspect al celui de al patrulea motiv, care urmăresc să demonstreze că nu era de competența camerei de recurs să examineze motivele contestației formulate în fața sa privind aprecieri de fond referitoare la evaluarea benpat 6

1. Cu privire la argumentele Republicii Federale Germania întemeiate pe rolul Comitetului statelor membre, al ECHA și, respectiv, al camerei de recurs 6

2. Cu privire la celelalte argumente invocate de Republica Federală Germania 9

B. Cu privire la al cincilea motiv, întemeiat pe încălcarea obligației de motivare 20

C. Cu privire la al doilea aspect al celui de al patrulea motiv și la al șaselea motiv, care urmăresc să demonstreze că, în cadrul examinării motivelor invocate în fața sa, camera de recurs a săvârșit erori 21

1. Cu privire la argumentele care vizează examinarea primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs 21

a) Cu privire la argumentele care vizează examinarea primului aspect al primului motiv invocat în fața camerei de recurs 22

b) Cu privire la argumentele care vizează examinarea celui de al doilea și a celui de al treilea aspect ale primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs 22

1) Cu privire la argumentele care vizează examinarea celui de al doilea aspect al primului motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs 23

i) Cu privire la argumentele care urmăresc să demonstreze că această cameră de recurs nu ar fi trebuit să constate existența unei decizii autonome și independente referitoare la identificarea metaboliților 24

ii) Cu privire la argumentele care vizează competența camerei de recurs 25

iii) Cu privire la argumentele care urmăresc să demonstreze că această cameră de recurs a depășit limitele competenței sale de control 25

iv) Cu privire la argumentele întemeiate pe faptul că, contrar constatărilor camerei de recurs, nu era posibilă identificarea metaboliților benpatului 29

v) Cu privire la argumentele întemeiate pe faptul că identificarea metaboliților constituie unul dintre elementele metodei nr. 309 31

vi) Cu privire la argumentele întemeiate pe faptul că metodei nr. 309 i se mai pot aduce clarificări 32

vii) Cu privire la argumentul întemeiat pe caracterul pretins contradictoriu al deciziei atacate 32

viii) Cu privire la argumentul întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare 33

ix) Cu privire la argumentul întemeiat pe faptul că această cameră de recurs a introdus un prag de probabilitate imprecis din punct de vedere material și necuantificat 33

2) Cu privire la argumentele care vizează examinarea celui de al treilea aspect al primului motiv invocat în fața camerei de recurs 34

i) Cu privire la argumentele care urmăresc să demonstreze că această cameră de recurs a depășit limitele competenței sale de control 35

ii) Cu privire la argumentele care urmăresc să repună în discuție temeinicia considerațiilor camerei de recurs 36

2. Cu privire la argumentele care vizează examinarea celui de al doilea motiv al contestației formulate în fața camerei de recurs 40

3. Cu privire la argumentele care vizează al treilea motiv invocat în fața camerei de recurs și punctul 3 din dispozitivul deciziei atacate 40

IV. Cu privire la cheltuielile de judecată 43